

ת"פ 10234/03/16 - מדינת ישראל נגד יובל זנזורי, מקסים אזולאי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

05 יוני 2017

ת"פ 10234-03-16 מדינת ישראל נ' זנזורי(עציר) ואח'
בפני כב' השופט העמית, צבי גורפינקל

בעניין: 1. מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרית שמש

המאשימה

נגד

1. יובל זנזורי (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד משה מרוז וחיים לנקרי
2. מקסים אזולאי (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד ירון ברזילי ושמעון חוג'ה

הנאשמים

הכרעת דין

בתאריך 26.9.2016 הוגש נגד הנאשמים כתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים: האישומים הראשון והשני מיוחסים לנאשמים 1 ו-2, והאישום השלישי לנאשם 1 בלבד. עניינו של נאשם נוסף בפרשה, יריב קובלסקי, התברר ב-ת"פ נפרד, והוא שימש כעד תביעה מס' 1 בתיק זה.

לפי עובדות האישום הראשון - נאשמים 1 ו-2 קשרו קשר עם רפי פירואנדי (להלן "רפי") במועד לא-ידוע לייבא סמים מסוכנים מאמסטרדם לישראל. בתאריך 4.10.15, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נפגשו נאשמים 1 ו-2 עם יריב קובלסקי (להלן "יריב") בבית נאשם 1 בקרית אונו וקבעו שיריב יפגש באמסטרדם עם רפי, יקנה ממנו סמים, ויעבירם לבלדר שיכניסם לישראל. עוד נקבע, כי הוצאות העסקה ימומנו מכסף של אחר שהוחזק ברשותו של יריב. מיד לאחר מכן, רכש נאשם 1 כרטיס טיסה עבור יריב וכן 3 מכשירי טלפון ניידים עבור נאשמים 1 ו-2 ועבור רפי לשם שיחות בין הקושרים. במשך התקופה 7-22.10.2015 שהה יריב באמסטרדם, מסר את הטלפון וכן סכום של 5,000 יורו לרפי, ורפי אמר שימסור לו סם מסוג קוקאין במשקל 200 גרם, אלא שהבלדר התחרט, וניסיונם של הקושרים למצוא דרך חלופית לייבוא הסם נכשל. בניסיון ייבוא נוסף, שהה יריב באמסטרדם יומיים בין התאריכים 9-11.11.2015, כשבכוונתו לבלוע את הסם ולשוב לישראל כשהסם בגופו, אלא שרפי הזהיר ששהותו הקצרה תעורר חשד, ויריב חזר לישראל ללא הסם, נעצר בנתב"ג ושוחרר. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים: (1)קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן "חוק העונשין"); (2)ניסיון ייבוא סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן "פקודת הסמים") + סעיף 25 לחוק העונשין.

לפי עובדות האישום השני - במהלך התקופה שבין נובמבר 2015 לינואר 2016 פגשו נאשם 1 ויריב את רועי קאסר (להלן "רועי") במשרד שבביתו של יריב בקרית אונו (להלן "המשרד"). נאשם 1 שידל את המנוח לשמש בלדר לייבוא הסמים על ידי בליעתם תמורת 50,000 ₪ והדגים לו כיצד יש לארוז את הסם לפני הבליעה, בלא להסביר לו את סכנת החיים הממשית הטמונה בבליעת כמות עצומה של קוקאין. ב-27.1.2016 טסו המנוח ויריב בטיסות נפרדות לאמסטרדם, וב-28.1.2016 העביר רפי ליריב סם מסוג קוקאין במשקל 486.68 גרם, ויריב מסר את הסם למנוח. המנוח ארז את הסם ב-69 חבילות, וב-31.1.2016 בלע את הסם ושב לישראל. מוקדם יותר באותו יום, ובטיסה נפרדת, שב גם יריב לישראל, והמנוח נפגש אתו ועם נאשם 1 במשרד. בערבו של אותו יום חש המנוח ברע, אך נאשם 1 מנע מיריב להזעיק את מד"א כדי שלא יעצרו. כעבור זמן מה החל המנוח לפרסם. יריב התקשר למד"א, ולאחר מכן הוציאו יריב ונאשם 1 את המנוח מהמשרד אל המדרכה ברחוב לוי אשכול כדי להרחיק עצמם ממנו. נאשם 1 נשאר לעמוד לידו, וכשהגיע האמבולנס אמר שהוא רק המודיע. המנוח נותח בבית החולים תל-השומר, וממעיו הוצאו שקיות הסם, וב-2.2.2016 נפטר. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים: ייבוא סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים.

לפי עובדות האישום השלישי - בעוד המנוח מקבל טיפול רפואי, לקחו נאשם 1 ויריב את המזוודה עמה שב המנוח וביקשו מגאורגי טוצ'ילשוילי (להלן "גאורגי") להחביאה בביתו. הוא סירב. מיד לאחר מכן ביקשו משלומי אסולין (להלן "שלומי") להחביא את המזוודה בביתו. הוא הסכים להחביא רק את הבגדים. מיד לאחר מכן חפרו השניים בור בצד הדרך לסביון והטמינו בו את הטלפון הנייד, ארנקו ומסמכיו של המנוח. את המזוודה הריקה השליכו לפח אשפה, על מנת להעלים ראיות ולהכשיל הליך שיפוטי. הם חזרו למשרד, ולבקשת נאשם 1, יריב השמיד חפצים שהמנוח נגע בהם. הוראות החיקוק לפיהן מואשם נאשם 1: (1) השמדת ראיה - עבירה לפי סעיף 242 לחוק העונשין. (2) שיבוש הליכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

יריב קובלסקי זומן להעיד בבית המשפט, אולם סירב להשיב לשאלות בחקירה ראשית בנימוק שהוא חושש לחייו ולחיי בני משפחתו; עם זאת הדגיש שמה שמסר במשטרה הוא האמת. לפיכך הודעותיו במשטרה התקבלו על פי סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן "פקודת הראיות"). בחקירה הנגדית הסכים יריב להשיב לשאלות הסנגורים, אולם מאחר שלא העיד בחקירה ראשית, כאמור לעיל, יש צורך לפרט את הודעותיו במשטרה. תמציתן מוצגת בזאת.

חקירת יריב קובלסקי במשטרה

בתאריכים 7.2.2016 ו-10.2.2016 (ת/1, ת/2) - הנחקר שומר על זכות השתיקה או משיב לשאלות החוקרים ב"כן" ו"לא" ותשובותיו לקוניות או שהוא מסתפק בהנהון ובמלמול. הוא מתחמק מתשובות לשאלות הנוגעות לפרשת הסמים וטוען שאין לו חלק בזה. ב-13.2.2016 (ת/3) - החוקר מזכיר שהנחקר ביקש להיות עד מדינה, והנחקר מאשר. החוקר מצין שהבקשה הועברה לגורמים המוסמכים במשטרה ובפרקליטות, והוחלט לסרב לבקשה ולא לנהל משא ומתן בנושא.

ב-13.2.2016 (ת/4) - הנחקר יזם פנייה אל החוקר ואמר: "אני רוצה להגיד את האמת" (עמ' 5, שו' 3), וגולל לפניו באריכות ובפירוט רב את גרסתו להשתלשלות האירועים. להלן עיקרי דבריו:

חבר שלא קשור לפרשה הביא לי 200,000 ₪ לשמירה. חבר שלי מקראון הזמין אותי ואת חבר שלו מלוד לביתו ואמר שהחבר מלוד רוצה שנשקיע כסף בחו"ל. החבר מלוד אמר שאסע לאמסטרדם לחברים שלו, ואמר לחבר מקראון לקנות כרטיס טיסה ו-3 פלאפונים, שניים בשביל שניהם, ואחד שאמסור למישהו באמסטרדם כדי שיוכלו לתקשר. אני והחבר מקראון נסענו לתל אביב, הוא קנה לי כרטיס ואחר כך קנינו 3 פלאפונים אל-ג'י אפור-שחור ברמת גן. משם נסענו לבית של אימא של החבר מלוד, שאמר שצריך להוסיף לפלאפונים תוכנה מיוחדת שמוחקת הודעות. הפלאפונים והתוכנה עלו לי 3,000 ₪ מהכסף שקיבלתי לשמירה. לפני הטיסה הראשונה שלי, החבר מלוד אמר לבחורים שלו מאמסטרדם שיזהו אותי לפי כובע נייד. הגעתי לאמסטרדם עם 18,000 יורו במזומן בכיס מהכסף שאני שומר לחבר. שני בחורים שדיברו עברית חיכו לי ושאלו איך אני מכיר את הבחור מלוד. למחרת קנו לי פלאפון מקומי והחליפו את הסים בטלפון שלי כדי שאוכל לדבר עם בחור הדומיננטי מבין השניים, שיודע הרבה שפות. הלכנו לקזינו להמר, ושם הדומיננטי התכתב מהפלאפון שהבאתי עם התוכנה המיוחדת עם הבחור מלוד. ראיתי שנכתב, שהבחור שהיה צריך לקחת את הסמים לארץ קיבל פיק ברכיים. הדומיננטי אמר שכבר הכין 200 ג' קריסטל, וכתב לבחור מלוד שאפשר להעביר גם בחבילות. שלחו קופסה עם דברי פרפומריה של נשים, בלי סמים, לניסיון, ואת האסמכתא שלחו לבחור מלוד. ראיתי בהודעה של הדומיננטי שבארץ פתחו את הקופסה בדואר, והוא אמר שזו לא אופציה. אחרי כמה ימים רצו לייבא סמים מקולומביה לאמסטרדם. הלכנו לדואר, והדומיננטי לקח ממני 5,000 יורו, והם שלחו. הדומיננטי אמר שאנשים שעובדים אתו בקולומביה ישלחו את הסם במזוודה מיוחדת. דיברתי בטלפון עם החבר מקראון שנתתי להם 5,000 יורו, והוא אמר שכל הודעה שהבחור מלוד מקבל גם הוא מקבל. ואז לא זז כלום, וחזרתי לארץ. אחרי שבוע שבועיים נפגשנו שלושתנו במשרד שלי, ואז הם בישלו לי עוד טיסה, שאני אבלע 200 ג' סם שהם יארזו לי. החבר מקראון קנה לי כרטיס ומלון ליום אחד מהכסף שלי. הגעתי לאמסטרדם, והבחורים הישראלים אמרו שבגלל שבאתי ליום אחד בטוח יעצרו אותי, וחזרתי לארץ. נפגשנו בלוד בכל מיני מקומות כמה פעמים, ואני אמרתי לבחור מלוד שאני רוצה את הכסף שלי בחזרה. בכל הפגישות אני עמדת בצד, הם דיברו ביניהם, והחבר מקראון סיפר לי אחר כך. היה מפגש עם אנשים בבית דגן והם תיאמו לעשות עוד נגלה, להביא 4 ק"ג קריסטל במזוודה. הבחור מקראון אמר לי, תביא את ה-8,000 יורו שנשארו לך ונתן לי צ'קים של 55,000 ₪ שלו שאני אפרוט אותם. כעבור איזה שבוע רועי, שאני חבר של אבא שלו, התחיל לבוא אליי למשרד לעשות שכטה. אחר כך גם החבר מקראון היה מגיע והיינו יושבים יחד, והוא שכנע את רועי שייקח באמסטרדם את הסחורה ארוזה לבליעה. אמר לו, תקבל 50,000 ₪. ניסיתי לשכנע את החבר מקראון שירד מרועי. הוא הדגים לרועי אצלי במשרד: ארז לו 2 שקיות ניילון בגודל עגבניית שרי עם קמח, רועי בלע אותן וראה שזה יוצא שלם. הוא הביא כסף ורועי קנה כרטיס טיסה, ואז נודע לו שלא יהיה מי שיארז את הסם, והוא לימד את רועי לארוז אצלי במשרד. אחר כך הוא הביא לי כסף ואמר, תקנה כרטיסים לך ולאשתך ותיסעו גם אתם לאמסטרדם, כי לי אין אישור יציאה מהארץ. ואז אשתו התקשרה לשאול אם היא יכולה להצטרף. אמרתי לה, כן. נסענו אני והחבר מקראון לתל אביב, הוא קנה 3 כרטיסים, ואני חיכיתי באוטו. טסנו באותו יום, רועי בחמש בבוקר, ושלושתנו בארבע אחה"צ. למחרת הלכתי למלון של רועי, התקשרתי לחדר שלו וענה לי אלכס, שאני מכיר אותו, והוא לא קשור למקרה. פגשתי את שניהם בחדר, ואלכס סיפר שהוא בא להולנד להוציא ניירת לאזרחות שם. אלכס הטעין לי את הטלפון נוקיה שקנו לי בפעם הקודמת והכניס סים מקומי, ואני התקשרתי לבחור הדומיננטי ושאלתי אם אפשר במקום סחורה לקבל את הכסף שלי חזרה. בלילה הדומיננטי התקשר אליי ואמר לי לרדת לאוטו שלו. הוא נתן לי שקית בגודל שוקולד פרה לבנה וגם כיסוי של טאבלט שנפתח כמו ספר, ואמר שבפנים יש 100 ג' חומר ובשקית 200 ג'. הבאתי תיק מהמלון שלי לשים את הסחורה, והדומיננטי לקח אותי למלון של רועי. כתבתי לאלכס בווטסאפ שיגיד לרועי לרדת, ורועי חיכה לי בחוץ. נתתי לרועי את התיק ועליתי אתו לחדר. אלכס פתח את השקית והריח. אני ישר חזרתי לאשתי למלון ויצאנו עם החברה שלה לקניות. בשבת הלכתי למלון של רועי. אלכס אמר לי שהם ארזו את הסמים ביחד עם שעווה וניילון. חזרתי למלון שלי עד הטיסה. בנתב"ג לקחנו מונית. אשתי לקחה את הילדים מהגן והלכה לאימא שלה, ואני ירדתי למשרד שלי

ועישנתי היילברו, ואז בא רועי ועישן חשיש שהבאתי לו. הוא ביקש כדורים לשלשל כדי להוציא את הסמים. שלחתי הודעה לבחור מקראון שרועי הגיע, והוא קנה את הכדורים לשלשול, בא למשרד, נתן לרועי 3-4 כדורים, רועי בלע אותם, והבחור מקראון הלך. אני ורועי עישנו, ואז רועי אמר שהוא רוצה לאכול. קראתי לבחור מקראון, והוא הביא פיצה והלך. ואז רועי אמר לי שהוא זרק לנהר באמסטרדם 10 יחידות של מה שארז כי לא היה יכול לבלוע. רועי הלך לשירותים ולא יצא לו, הוא חזר ואמר, אני מרגיש לא טוב. התקשרתי לבחור מקראון והוא בא מהר. אמרתי, חייבים לקחת אותו לבית חולים. התקשרתי לאשתי 8-10 שיחות והיא לא הייתה זמינה, ואחר כך לחבר שלי רחמים שיקפיץ אותי לבית חולים אבל הוא לא יכול. ואז רועי אומר לי, יריב איזה באסה אני עומד למות. אמרתי לחבר מקראון, תתקשר לאמבולנס, והוא אמר: מה, אתה משוגע?! נתתי לרועי מים והוא התחיל לעשות כל מיני תנועות בידים. אז התקשרתי לאמבולנס מהטלפון שלי ואמרתי להם לבוא לרחוב שלי, ושנינו הוצאנו אותו לרחוב. בזמן שרועי שכב שם החבר מקראון אמר לי, אל תדאג, תשמור על זכות השתיקה. ואז הוא הביא את האוטו שלו ליד המשרד ואמר לי, תביא את המזוודה של רועי. הכנסתי אותה לרכב שלו. אני נהגתי כי אין לו רישיון והוא התקשר לחבר שלו בשכונת התקווה. החבר שלו סירב לשמור את המזוודה אצלו, ואז אני הצעתי חבר שלי מיהוד, שלומי אסולין, התקשרתי אליו מהטלפון של החבר מקראון וביקשתי ממנו לשמור את המזוודה. הוא פחד שיש סמים והסכים לשמור רק את הבגדים. הבחור מקראון זה יובל זנזורי, הבחור מלוד זה מקסים אזולאי, לבחור הדומיננטי מחו"ל קוראים רפי. חזרתי עם המזוודה הריקה לאוטו של יובל ונסענו ליהוד, ויובל זרק אותה לפח, לא ראיתי לאיזה פח. אני שמרתי אצלי קופסה קטנה עם טלפון גלקסי וארנק חום של רועי שהייתה במזוודה, ויובל אמר לי, תזרוק את זה. אמרתי למה שאזרוק אמרת לי שרועי יחיה. נסענו לכיוון סביון, אני נהגתי ויובל התעסק עם הטלפון של רועי שבקופסה, ואז אני החבאתי את זה באיזה בור באדמה עטוף בניילון. פעם גם לי יובל הציע להביא סמים בבטן מחו"ל אבל פחדתי שיתפסו אותי. לא ידעתי שזה יכול להגיע למוות. עשו ממני קוף, ניצלו אותי מכל הבחינות. אני לא יכול לחיות עם זה שהם הרגו אותי.

ב-15.2.2016 (ת/6, ת/7) - הנחקר חדל להעיד, מבקש לראות את אשתו ואת שכנתו, עורכת דין.

ב-18.2.2016 (ת/8) - הנחקר ממשיך בעדותו מהמקום שבו הופסקה כרונולוגית בתאריך 13.2.2016: ואז חזרנו לכיוון השכונה. יובל אמר לי, תנקה את המשרד. היה שמה מגש של פיצה שיוכל קנה, היה שם באנג שרועי היה מעשן. זרקתי הכול לפח. למחרת התקשרתי ליובל. הוא קבע להיפגש ברמת גן מול המשטרה. משם נסענו למקום אחר ברמת גן והוא לקח את הטלפון שלי ושם אותו בחנות של חבר שלו. משם נסענו לעורך דין שלו בתל אביב, ומשם נסענו לחנות הזאת והוא ירד והביא לי חזרה את הטלפון, ומשם נסענו לכיוון הבית. אמרתי לו, תראה במה סיבכת אותי, והוא אמר לי: יריב, תהיה חזק, כל עוד אתה לא מדבר אף אחד לא יכול להגיע אלינו. תחזור לשגרה ותתנהג כרגיל. קח בחשבון שאתה תיעצר, כי מקליטים את כל השיחות לאמבולנס וזה מהטלפון שלך, וגם אני עלול להיעצר, כי יש שם מצלמות של הקניון ליד הבית. תשמור על זכות השתיקה, תדאג לך לעורך דין. ואז נסעתי כמו מטורף, הנפש שלי לא רגועה, והגעתי בסוף לבני ברק. התפללתי בבית הכנסת של הרב קרנסקי. בלילה לקחתי מונית למודיעין, לדוד שלי. אמרתי לו שרבתי עם אשתי, וישנתי אצלו. [לבקשת החוקר, יריב חוזר לדבר על ייבוא הסמים] בין הטיסה השנייה לשלישית עברו בערך חודשיים. רועי היה בא אליי למשרד לעשן ולשחק רמי 3 חודשים. בזמן הזה יובל הכיר אותו אצלי במשרד, ושאל אותי, הוא בחור טוב? זאת אומרת: אפשר לסמוך עליו? יובל שאל את רועי אם הוא רוצה לנסוע לקולומביה והראה לו סרטונים בפלאפון מהזמן שהוא ברח לשם. רועי לא שאל שאלות. בסוף הוא ירד מקולומביה כי עושים יותר בדיקות, ושאל אם הוא רוצה לנסוע לבלגיה, ורועי אמר: זה החלום שלי. יובל סיפר לי שהיה משא ומתן בינו ובין מקסים ורפי בקשר לזה. מבלגיה יותר קל להביא את זה מהניסיון שלהם. מקסים אמר ליובל שהוא ישלח את רפי לבלגיה כי שם יש סחורה טובה. רועי היה רגוע. הוא מת לעשות את זה. אני אמרתי ליובל, רד ממנו. מקסים הוא הבוס, יש לו את הקשרים בחו"ל. רפי מחזיק ממקסים, הוא מכיר רק את מקסים, לא את יובל. הם מדברים רק בטלפון המיוחד שמסרתי לרפי.

מקסים אומר ליובל, יש סחורה שמחכה באמסטרדם, למה אתה לא מעלה אותם? זאת אומרת אותי ואת רועי. אמרתי לו, אני לא רוצה, קיבלת כסף, ועכשיו אתה גם נותן לי לעשות את העבודה השחורה? באמסטרדם רפי העביר לי באוטו, בגופייה ירוקה, שלא יהיה טביעות אצבע שלהם, שקית של 200ג' ומכסה של טאבלט שבתוכו ארזו סמים. כואב לי נורא על אבא שלו.

בתאריך 23.2.2016 (ת/9) - החוקר עוקב אחר שיחות הטלפון של יריב מ-31.1.2016, הנחקר מבהיר: בשעה 5:30 שלחתי הודעה ליובל ודיברנו מתי רועי צריך לנחות, שאני אחכה לו מתחת לבית שלי. רועי בא אליי ב-7:30 בערך. אחר כך התקשרתי ליובל והוא בא. עד האמבולנס היה בערך 40 דקות, שעה, לא יותר. ב-8:30 התחיל הלחץ. לאמבולנס התקשרתי בשעה 8:57. מחקתי כמה הודעות.

בתאריך 23.2.2016 (ת/10) - מתקיים עימות בין מקסים ליריב. בשלב א' השאלות מופנות למקסים. מקסים שומר על זכות השתיקה או מצוין שהוא חף מפשע ואין לי קשר לזה. בשלב ב' יריב מטיח במקסים את הדברים האלה: לפני כמה חודשים באת ליובל הביתה. יובל אמר לך, יש לי בחור, חבל על הזמן. יובל כבר דיבר אתך, אתם רוצים לעשות נגלה באמסטרדם של סמים. דיברת גם אתי ואמרתי, צריך קודם כול שתביא, שאני אביא \$30,000. הבאתי לך בבית של יובל 3,000 שתקנה למישהו דרכון. גם אמרת לי לטוס לאמסטרדם. הגעתי לאמסטרדם, התפקיד שלך היה שאני אהיה נציג שלך שם. יובל ואני קנינו שלושה טלפונים, אחד לי, אחד ליובל ואחד לך. הטלפון שלי אמור להיות אצל חבר שלך רפי. אתה כאילו המוח, ואני כאילו מתווך, כי אין לכם אישור יציאה מהארץ. זה מה שהבנתי ממך. גם באתי אליך הביתה ללוד עם יובל, והעלית אותי לדירה ואמרת שזה יחידת דיור שבנית מעל הבית, שזה כביכול האליבי שלך שאני באתי. גם לא קיבלתי עבודה כי זה בשביל האליבי שלך. שלחתי לך בחור, דוד, שיראה את העבודה, הוא אמר לי שאתה לא רוצה את העבודה הזו. אחר כך ישבנו עם יובל בחוץ ואתה אמרת שצריך להכניס תוכנה מיוחדת לפלאפונים. לפני שטסתי אתה אמרת לי שלך בהודעות קוראים וסרמן, לרפי קוראים זלמן וליובל החבר. אתה ורפי כל הזמן מתכתבים בסקייפ. כששלחנו חבילה כזו של נשים, רפי סימן אותה, לראות אם פתחו אותה. אתה נתת לו כתובת של חברים שלך שעובדים בדואר בלוד. ברגע שהחבילה הגיעה שלחת לרפי הודעה שפתחו אותה. ראיתי את ההודעה אצל רפי. אני רושם כל מילה. רשמתי כמה כסף נתתי כל פעם. אחרי איזה חודש שחזרתי לארץ באנו אליך הביתה בלוד, אני ויובל. אני אומר לך, מה עם ה-5,000 יורו? ואתה אומר איזה חמש? ויובל אומר, מקסים אתה אחראי אנחנו מכירים אותך, לא מכירים את רפי. רפי זה בחור שלך כמו שאני בחור של יובל. לא הכרתי אותך לפני זה. באתי אליך עד מודיעין עם יובל וקיבלת ממני 8,000 יורו ביד, ויובל הביא לי ₪55,000 בצ'קים, ואני פרטתי את הכסף לדולרים, כי אתה רצית דולרים, \$13,000 והבאתי לך גם את זה. בכסף הזה אתה שולח שני אנשים דתיים כביכול שהם צריכים לקחת סחורה. יש 2 כרטיסי טיסה כולל מלון, והם עלו והם לא הורידו את הסחורה, קיבלו פיק ברכיים. רפי אמר לי. אני לא אומר שאתה הרגת את הבן אדם, אבל אם היית דואג שהבן אדם שישב אתך ועם יובל בבית הסוהר, שהוא מומחה לארז, יארוז, ורועי יקבל את זה ארוז, אז הוא לא היה מת. אתה, החלק שלך הוא שאתה הבוס של הפירמידה.

בתאריך 24.2.2016 (ת/11) - החוקר עוקב אחר רישום החובות של יובל זנזורי (להלן "יובל") וגם חובות אחרים הרשומים בפנקס של יריב. הנחקר עונה לשאלותיו ומבהיר את הרשום, ולבסוף מסיים במילים: "היום אני מבסוט מאוד ששיטפתי אתכם פעולה, אבל אני כועס על עצמי שפגעתי במשפחה, זה מה שהורג אותי".

בתאריך 24.2.2016 (ת/13) - החוקר עוקב אחר תמונות בטלפון של הנחקר, ומבקש ממנו לזהות את אלה הקשורים לתיק. הנחקר מזהה את רפי ואת האנשים שקיבלו אותו בשדה התעופה כשנסע בפעם הראשונה.

בתאריך 25.2.2016 (ת/14) - מתקיים עימות בין יובל ליריב. בשלב א' השאלות מופנות ליובל. יובל שומר על זכות

השתיקה בעצת עורך דינו. בשלב ב' יריב מטיח ביובל את הדברים הבאים:

הבאת את מקסים אזולאי אליך הביתה ואמרת לי: יריב, זה בן אדם חבל על הזמן, יש לו באמסטרדם קשרים, בקולומביה, בכל העולם, ישב הרבה מאסרים, אפשר לסמוך עליו. הבן אדם ישלח אותך לשם לעשות עסקות של סמים. נכנסת אתו למטבח, והוא שאל, איך הבחור הזה, אפשר לסמוך עליו? ואתה ענית, בחור אחלה. אמרת לי, יריב תן לו \$3,000 לעשות דרכון מזויף למישהו שיביא סמים, והבאתי לו. אחרי זה אתה עשית את כל הסיפורים לנסיעה, כרטיס וזה, כי אתה יודע שאני לא יודע לעשות. אני שילמתי וגם על הטלפונים שקנינו אצל חבר שלך בז'בוטינסקי ברמת גן. משם נסענו למקסים. קבע אתי כאילו אני בא לראות אצל אימא שלו עבודה. ואז נסעתי אתך לתקווה לאיזה בן אדם, השארתי לך 4,400 ש"ח שתעלה את הבחור שלך לאמסטרדם, ואני אעביר לו את זה. בסוף התבטל, הוא לא רצה. ואז אתה ומקסים ורפי דיברתם בטלפון והחלטתם לנסות לשלוח חבילה של קרמים של אישה למישהו של מקסים שמושך חבילות מהדואר. מקסים ראה שפתחו את זה ונלחץ וזרק את הטלפון שלו. ואז רפי עם עוד בחור, דולב, הלכו לדואר לשלוח 5000 יורו שאני נתתי וזה התעכב 4-5 חודשים, ואני כל הזמן שואל אותך מה עם הכסף, ואתה אמרת לי, לא לדבר מהטלפון הזה אלא מהטלפון שקנינו. הטלפון אצל הבת שלך. לפני שעליתי פעם שנייה לאמסטרדם, מקסים קבע אתך בנתב"ג טרמינל 3, יש צילומים. אמרת לי 250 ג', קנית לי כרטיס ומלון. רפי אמר לי אל תבלע. הוא הציל אותי ממוות. בנסיעה השלישית אתה באת אליי ושכנעת את רועי לבלוע [יובל: אני שכנעתי אותו? אני הכרתי אותו?!], אמרת לו תביא 300-250 ג', ברגע שזה יגיע לארץ אתה ומקסים עושים את זה פי שניים ונהיה חצי קילו. אתה תמיד שמרת על עצמך, אף פעם לא התקשרת לרועי, אתה היית מדבר אתי, ואני הייתי מדבר עם רועי. ביום שרועי קנה את הכרטיס, אמרתי לך, יובל עזוב, ויש הקלטה בטלפון שאתה צועק עליי. אמרת לי שיש שם אדם שהיה אתך ועם מקסים בבית סוהר שהוא יודע לארוז טוב, בסוף היה בלבלה, ובאת אליי למשרד עוד פעם ולימדת את רועי לארוז לידי. ואז שכנעת אותי לנסוע עם אשתי וגם אשתך הצטרפה ונסענו אני ואתה לסלמה וקנית 3 כרטיסים. ואז טסנו ופגשתי את רועי עם אלכס, שהוא חבר שלי שבמקרה היה שם. הוא ברח מאשתו. ואז חזרנו והתקשרתי אליך ואמרת שהנחיתה של רועי סביב שש ורבע בערב. אחרי זה הבאת לו כדורים לשלשל ופיצה ואמרת לו שלא ידאג, ומהניסיון זה יכול לרדת גם מחר מחרתיים. ואז הרגיש לא טוב. התקשרתי לאשתי ולא הייתה זמינה, ואחר כך לפיסטוק ולא היה לו רכב, ואתה לא רצית להתקשר לאמבולנס והתקשרתי אני לאמבולנס. אמרת לי, אל תדאג נותנים זריקת טשטוש וזה עובר, ואמרת אני פה ואתה תיכנס למשרד ותוציא את כל הדברים שלו ותשטוף הכול. ואז גנבת את אוטו של אשתך ונסענו עם המזוודה והקופסה לחבר שלך גאורגי בשכונת התקווה, שלא הסכים לשמור אצלו, אבל לקח את הבקבוק מים נובה שרועי הביא ואת הכדורים וזרק לפח. אז נסענו למישהו שהוא חצי חבר שלי ביהוד, שלומי אסולין, ובדרך אתה כיבית את הבטריית של הטלפונים של שנינו, ואז הדלקת את שלך, כי אמרת שמשלי התקשרתי למד"א אז יגיעו אליי ראשון, והתקשרנו אליו. אמרתי לו שיש לי בגדים במזוודה אם אני אצטרך לברוח מהארץ. הוא הסכים לשמור רק את הבגדים ולא את המזוודה. והמעיל שרועי לבש נשאר באוטו כי הוא היה שלי, ואתה כיבסת לי אותו. זרקנו אותו כי רועי היה מצולם אותו.

בחקירתו הנגדית בידי הסנגורים של שני הנאשמים הדגיש יריב כי עיקרי דבריו בהודעתו המפורטת במשטרה נכונים והם האמת. במהלך החקירה הנגדית התגלו סתירות ותמיהות. כך למשל, יריב טוען כי שמו של רפי בן גיאת נמסר כבר ב-13.2 בהודעה במשטרה, אולם השם נמסר רק ב-24.2; בבית המשפט העיד כי נסע לאמסטרדם יומיים אחרי רועי, בעוד שבמשטרה מסר כי נסע באותו יום; בבית המשפט העיד כי הוא קנה כדורים לרועי כדי שישלשל, בעוד שבמשטרה מסר שיובל קנה; בבית המשפט טען שאינו מכיר את הבחורים שהתלוו לרפי באמסטרדם, ולאחר מכן פירט את שמותיהם וסיפר ששי ורפי אספו אותו משדה התעופה ורפי ודולב עסקו במשלוח החבילה לישראל והכסף לקולומביה, בעוד שבהודעה במשטרה מסר שהבחורים אינם קשורים לפרשה, אף כי זיהה את שי בהודעה מ-24.2; בבית המשפט

העיד כי אלכס שלח הודעה אם הכול בסדר ואם המשלוח הגיע בשלום, אך בהודעה במשטרה אינו מזכיר עובדה זו; בבית המשפט אישר כי מי שנתן לו לשמירה ₪200,000 הוא אפשטיין היושב בכלא, ואילו בהודעה במשטרה נמנע מלמסור את שמו; בבית המשפט אישר כי בנסיעה הראשונה נרקם קשר עצמאי בינו לבין רפי מהולנד והיו ביניהם שיחות ווטסאפ שאותן מחק, אך במשטרה לא מסר זאת; הסנגור הטיח בפניו כי לפי האיכונים הטלפוניים לא היה מפגש אחרי הנסיעה הראשונה במודיעין או בבית דגן, אולם בעימות עם מקסים ב-23.2 יריב אומר לו כי אחרי הנסיעה הראשונה בא אליו למודיעין עם יובל וקיבל כסף, ובבית המשפט הוא מדגיש כי התשלום בוצע במודיעין, והפגישה הייתה בבית דגן. יריב מסביר כי נסע לרפי להביא סמים כדי לגרום להחזרת הכספים שהלווה ליובל, ואולם הוא לא יזם את יבוא הסמים כעסקה עצמאית שלו, אלא כפעולה שנועדה להבטיח את החזרת החוב שהצטבר. התגלו סתירות בעדותו של יריב בקשר למשקל הסם: בעוד שיריב טוען שהיה אמור לקבל 250 ג' סם ובפועל קיבל 300 ג', הרי בגופו של רועי המנוח נמצאו שקיות סם שמשקלן מתקרב לחצי קילוגרם. כמו כן, יריב טוען בחקירתו שרועי אמר שזרק 10 שקיות סם לנהר, כי לא היה יכול לבלוע, ואילו בבית המשפט, כאשר הסנגור מברר אם שאל את רועי לפרש המעשה, עונה יריב כי רועי השיב שהוא יסתדר עם יובל.

סקירת עדויות של עדי תביעה נוספים

איציק קומריאל (ע/ת2) - חוקר אחראי לתיק בתחנת מסובים לפני שהתיק הועבר לצח"מ מרחב דן: בשלב ראשוני יריב ביקש להיות עד מדינה, ובקשתו הועברה לממונים עליו שדנו בכך מול הפרקליטות, אחר כך יריב חזר בו וביקש להיות סוכן, אלא שהוחלט לעצור את הדין בנושא ולהבהיר זאת ליריב. בהמשך יריב מסר עדות מלאה מיוזמתו משום שהגיע למסקנה שהמצפון שלו יתנקה אם יודה ויספר את כל האמת (ת/17א-ג). השתתפתי גם בהובלה והצבעה על פריטים של רועי המנוח שיריב הטמין (ת/1). לבקשת הסנגור, העד מאשר, כי החקירה החלה כתוצאה משיחה שיצאה מהטלפון של יריב למד"א וכי עדות יריב היא העדות העיקרית בתיק וכן כי למשטרה לא היה נראה קריטי לבדוק מי נתן לו את הכסף. עלה בהמשך שם של שותף שלישי שהוא ספק הסם {עו"ד מרז: "רפי מאמסטרדם"} ונעשתה פנייה לאינטרפול בשלב שהתיק כבר לא היה באחריותי. מניסיון העבר יש חלוקת תפקידים, והתפקיד של יריב היה לנסוע לחו"ל ולטעון את הבלדר. יריב הוא שהכיר את רועי וקישר בינו ובין יובל. באשר לבקשה להיות עד מדינה - יריב ביקש לדבר על זה בחוץ כי בחדר הייתה הקלטה, ולא רצה שהדיבור יתועד. לבקשת הסנגור העד מוסיף, כי הוגשה בקשה לעזרה משפטית מנספח משטרת ישראל בהולנד (נ/2, נ/3), ובתוך כך לקבלת צילומים מהמלון (נ/1) והחיפוש אחר רפי מאמסטרדם, שלא נמצא (נ/4).

אסף בוזגלו (ע/ת3) - בלש בתחנת מסובים, אחראי על החיפוש במחסן של יריב ותפיסת יומניו של יריב (ת/18ב,ג): עמדתי מחוץ לחדר הניתוח בזמן שהוצאו הכדורים מגופת המנוח וראיתי אותם מחוץ לחדר בשקית, כדורים בצבע כהה. יריב אמר לי בחקירתו שהוא מלווה כסף לאנשים (ת/18ב).

יאיר אמיר (ע/ת4) - מעורב בחקירת יריב בתחנת מסובים עד שעברה למרחב דן: בשלב ראשוני יריב התכחש למעורבותו ואחרי מספר חקירות אמר שלא מוכן לשאת את מה שקרה לחברו הטוב והחליט לשתף פעולה. העד השתתף גם בהובלה והצבעה שבה יריב הראה טלפון שזרק, וכן חקר בחקירה ראשונית גם את יובל ומקסים מעיד כי בחקירות ראשונות לא דיברו ולא שיתפו פעולה (ת/19, ת/20, ת/21א-ד). לבקשת הסנגור, העד מאשר, כי החקירה נפתחה בעקבות שיחת טלפון למד"א, כי שמו של יובל לא עלה בהתחלה, וכי יריב הוא העד העיקרי בתיק, וכי דבריו נבדקו וחוזקו. באשר ל-₪200,000 מוסר העד: הכסף ניתן ליריב לשמירה ולמטרת תשואות והוא אמר שאין לנותן קשר לפרשה. הוא מוסיף "האמנתי לו כי שיתף פעולה בכל המכלול". יריב הבין שהנאשמים עוקצים אותו: הוא נותן כסף ושום

דבר לא מגיע אז הגיוני שירצה לנסוע ולברר. מי שניהל את העניינים, שכנע והפעיל לחץ זה הנאשמים. הם שכנעו אותו לקנות תוכנת סלולר מחיקה ושכנעו את הבלדר. לעניין משקל הסם שהשתנה, עונה העד: אין לי תשובה. לא זכור לי אם שאלתי את יריב לגבי הפרשי הכמויות. יריב אמר בחקירתו בתחנת מסובים שלא היה פעיל באריזה אלא רק קיבל, כחלק מהשרשרת. מקום המפגש שרועי היה צריך לפרוק את הסם זה המחסן של יריב, זה היה מקום המפגש שלהם, שרועי ויובל תרגלו את בליעת הסם. בין השלב שיריב הכחיש לשלב שעשה תפנית וביקש להיות עד מדינה, הוא רצה להקליט את הנאשמים לחזק את הדברים. בשלב זה נתן רק פרטים כלליים, שמדובר ביבוא סמים ובבלדרות סמים בלי שמות. בהתייעצות עם קצין האח"מ והפרקליטות לא היה אישור, ואחר כך המצפון וטוב הלב שלו גרמו לו לספר את האמת. התמונה הכללית של מה שמסר היא שיש שני אנשים בכירים שהוא רוצה שיהיו בפנים כי הם הרגו את החבר שלו. לאחר שנאמר לו שאין עסקת עד מדינה הוא חזר לחדר והתבשל שם שעתיים, ואז היומנאי קרא לנו ואמר שהבן אדם רוצה לדבר עם קירי יששכר. חזרנו וקירי נכנס אליו והוא החליט לספר את האמת. כמענה לשאלה למה בעדות מה-15/2 יריב הפסיק לשתף פעולה, עונה החוקר כי הוא חשש לפגיעה במשפחה. לבקשת הסנגור, העד מבהיר כי יריב ביקש להיות עד מדינה מחוץ לחדר המפגש בנוכחות קצין אח"מ, החוקר קירי והעד עצמו, והשיחה לא הוקלטה כי לא הייתה תוך חקירה. באותה שיחה הוא נתן דברים כללים, ולכן העד אמר ליריב בחקירה: אתה לא נותן חיזוקים.

קירי יששכר (ע/5) - חוקר המנהל את התיק מתחילת האירוע, משעה שהתקבל מידע שיש גופה שבתוכה נמצאו גולות סם. מעיד: בדקו מי התקשר והגיעו ליריב, זו גם הכתובת שמסר פונה המנוח, משם החל החשד. בדקו במחשבים וראו שיריב טס באותו יום שטס המנוח, בשעות שונות, והחשד כבר היה הרבה יותר מסביר. במעקב טלפוני שמעו את אשתו אומרת לאימא שלה שהוא לחש לה להגיד שרבו בשדה התעופה. הבנו שהוא מנסה לשבש ולסדר לעצמו גרסה. אחרי כמה ימים יריב נעצר, ונעשה חיפוש בביתו. בתחילת חקירתו הכחיש. בחקירה שנייה הגרסה שלו החלה להיסדק והתשובות קשרו אותו יותר ויותר. כל הזמן שאל מה יהיה אתי? עם המשפחה? כשיצאתי אתו החוצה הוא אמר שרוצה לעזור לנו, ביקש הגנה על משפחתו שהוא רוצה לנסוע לחו"ל ובתמורה הוא מוכן לתת את כל הסיפור. עצרנו את החקירה, נשלחו דיווחים, גם לפרקליטות. קומריאל אמר שאין לו חיזוקים לתת. אני הסברתי לו מה זה חיזוקים. באיזשהו שלב ביקש להיות סוכן ולא עד מדינה. העברתי דיווח לממונים ואמרו לי שאין שום הסכם. נתתי לו זמן לעכל את ההחלטה. אחרי שהוכנס לתא הוא ביקש לדבר ולדבר. בשישי-שבת קיבלתי שני טלפונים מהתחנה, שהוא רוצה לדבר, במוצ"ש הגעתי לתחנה, ואחרי זמן מסוים הוא החליט לספר את האמת ופתח מסכת אירועים מתחילתה ועד סופה של כמה חודשים של ניסיון יבוא, של יבוא, של כל התהליך של רועי, איך הגיע, מי פגש אותו, מי הגיע, מי פגש את איש מד"א ולא אמר לו כלום. אנחנו התחלנו בעבודה לאמת את הגרסה שלו: הצלחנו לחזק את העדות שלו במספר דברים: שיחות טלפון ומסרונים בזמן האירוע עצמו, מסדר זיהוי שבו איש מד"א זיהה את יובל כאיש שפגש. גם האיכונים הסתדרו עם הגרסה שלו, אבל אני לא עסקתי בזה. בהמשך הוא נתן מספר טלפון של שכנה שלו שהיא עו"ד, היא הגיעה ואחר כך נכנס לחקירה "הפוך", שומר על זכות השתיקה, אמר: "אתם הבטחתם לי דברים". בחקירה למחרת אמר שמצטער ושהיה עצבני אתמול כי עוה"ד סיפרה לו על הקושי של אשתו. ידענו שמדובר בחשדות להריגה, ומאחר שלי אין ניסיון בזה ביקשתי עזרה מהמרחב. מאותו שלב ניהל את התיק ראש צח"מ מרחב דן. הובהר ליריב שאין משא ומתן, ומרגע זה זו חקירה באזהרה וכל מה שיגיד יכול לשמש נגדו בבית המשפט (ת/3). אחר כך באה החקירה שבה גולל את כל הסיפור, וקשר את יובל (ת/4). הוא מסר אמת מרצונו החופשי. בתשובה לסנגור מעיד: אמרנו לו אם תספר הכול אז אולי נדע שהחלק שלך מינורי, ואם לא תספר - מבחינתנו אתה בעל הבית. הפרקליטות ביקשה לדעת מה מעמדו וכן שמות של מעורבים וחיזוקים - טלפונים מצלמות. אמרתי לו שאם הוא הבוס לא יכולים לעשות עסקה כי זה לא לטובת הציבור. הוא אמר שהוא לא הבוס. אני רציתי שהוא יהיה עד מדינה ובפרקליטות לא רצו. כשבאתי לבדוק אתו הוא אמר שהוא מינורי. הוא ביקש להיות סוכן ולהקליט אם אין לו חיזוקים, אבל הוחלט שאין הסכם. אם בן אדם לא יכול לתת חיזוקים אי-אפשר לעשות עסקה, זאת הסיבה העיקרית. הסברתי לו שהוא חשוד עיקרי ביבוא סמים, יש עליו ראיות, ואם

הוא אומר שיש דברים שלא קשורים אליו, אם לא יספר לא נדע. באחת החקירות אמרתי לו שהוא הרג את הבלדר, ראיתי שהוא נכבה באותו רגע. הציק לו הבחור המת. הוא עצמו התקשר אחר כך ליומנאי פעמיים ואמר שהכול צף לו. אחרי ששיתף פעולה אמרתי לו שאני אעמוד בבית משפט ואגיד ששיתף פעולה. מה שהוביל אותו להודות זה המצפון שלו, הוא הבין שבגד באבא של הילד. לא האמנתי לו שבן אדם נתן לו 200,000 ₪ לשמור, אבל החקירה עברה למרחב דן. הוא המשיך להשקיע כי אין לו ברירה, יש לו כסף של בן אדם שנתן לו להשקיע והוא השתמש בו, הוא נכנס ל"ברוך" והבור גדל עוד יותר. את הסמים קיבל ארוז והעביר, ככה זה במקצוע הזה, לא פותחים. מעדות יריב הבנתי שאלכס עזר לארוז, כי רועי אמר לו "ארזנו". הבוס רק נותן הוראות, לבעל הבית יש שליחים ויש קשרים, אני לא יכול להגיד לך שיריב הוא בעל הבית. אני יכול להבין שיריב מאוד רצה את יובל לידו, הוא צריך אותו. פעם אחת היה לו סיפור עם עבריינים, יובל טיפל בזה בשנייה. לשאלת הסנגור, מי זה אפשטיין? יכול להיות שהוא הבעלים של ה-200,000 ₪? עונה העד, שהוא חושב שאפשטיין נתן לו כסף לשמור עליו כי הלך לכלא ומאשר שהוא עברין סמים. הוא שמע את השם אך לא חקר אותו אישית משום שהיו בתיק רק שני חוקרים ולא הספיקו לחקור הכול. הוא מוסיף שהוא חושב שאפשטיין אישר לתת כסף ליובל כדי שיוכל "יעשה בתים" בשבילו או הימורים. העד מאשר שלפני שיריב נתן את העדות לא ידע על המעורבים האחרים ומה חלקם, ומוסיף: רציתי שהוא יהיה עד מדינה, כי ברגע שאמר שיש גדולים ממנו בארץ ובחול"ל ורשת שלמה, אני מעדיף את הרשת כולה במקום את יריב. הסברתי לו שעברה כזו חמורה לא יכולה להתבצע על ידי אדם אחד, ואם לא אדע מה החלק שלו בסיפור, הוא מבחינתי בעל הבית. ב-15/2 וגם בחקירה הראשונה יריב שיקר, עובדה, קראתי לו שקרן. מניסיוני בחקירות, לאנשים יש עליות וירידות, והייתה לו ירידה. אילו היה סתם אומר בקשר לאנשים אחרים היינו מגלים את זה.

קובי גטניו (ע/ת 6) - ראש מחלק תשאול במרחב דן: בצח"מ לקחו את העדות שנגבתה מיריב והתחילו לחזק ראיות על ידי פירוקה לגורמים ובניית תמונה לגבי המעורבים האחרים, יובל, מקסים, לאסוף ראיות נגדם, והם נעצרו. בהמשך נחקרו אנשים אחרים שהיו קשורים לתיק, ובסוף התיק הועבר לפרקליטות. משיב לשאלת הסנגור: בפירוק לגורמים בודקים את השמות ברמת מודיעין, מחקרי תקשורת, קשר של הנחקר למעורבים, מהימנות של עדות, כניסות ויציאות. בקשר לאדם שמסר לו את הכסף - לא ראינו קשר ישיר. אפשטיין יושב עכשיו על שוד. אלכס נעצר ונחקר כשנחת בארץ, בסופו של דבר החלטנו להעביר לפרקליטות. את רפי מאמסטרדם ניסינו לאתר. יש לנו הודעות שרפי היה קיים בתקופה הרלוונטית. אחר כך נסע לדרום אמריקה.

שמעון זהבי (ע/ת 7) - חוקר בצח"מ דן. ביצע בתיק עימותים וכן הובלה והצבעה שמטרתה חנות הטלפונים ברמת גן שבה נקנו הפלאפונים המוזכרים בעדות (ת/26, ת/27, ת/28, ת/29).

ירון דניאל (ע/ת 8) - חוקר פשעים במרחב דן. יצא עם יריב להובלה והצבעה למקום הטמנת הטלפון והארנק של המנוח, גבה עדות מאיש מד"א שהגיע לאירוע, וטיפל בדוחות מחת"ק (ת/32, ת/33). העד מוסר: תפקידי היה לבדוק את הקשר של יריב לאנשים ולאמת את העדות שלו. מצאתי שקשרים שיריב אמר שלא נמצאים באמת לא היו, ומה שאמר שהיה - מגובה בפלטי תקשורת בינו לחשודים (ת/30, ת/31). לבקשת הסנגור, מאשר: לא נמצא קשר בפלט המחת"ק בין רועי לשני הנאשמים; באיכונים של יובל ומקסים ביום הגעת רועי ארצה אותה רק שיחה אחת בין רועי לנאשמים; יריב אמר שאלכס עזר לארוז את הסמים באמסטרדם.

יוסי אוחנה (ע/ת 9) - בלש במשטרת מסובים. בתיק זה היה החוליה המקשרת בין בית חולים למשטרה מבחינת שרשרת הסם. היה נוכח בניתוח, שמר על הסם, צילם את האריזות לאחר שהרופא סידר אותן (ת/34). שקל את השקית שהרופא ארז והיא שקלה 496 ג' ברוטו. העד מאשר כי האריזות היו בצורת כדור שחור. לא ראה את תוכן האריזות.

קובי הרשקוביץ (עת/10) - משרת בצח"מ דן. חקר וגבה הודעות בתיק. העד מאשר שחקר את אלכס. הוא ידע בטרם חקירה שאלכס הכיר את יריב ונפגש אתו בחו"ל. אלכס נחקר פעמיים, הכחיש שהוא שותף ליבוא, ושחרר על ידי הממונים עליו. חקירה זו בליווי הפרקליטות והחוקרים פעלו על פי הנחיותיה. לבקשת הסנגור העיד, כי אלכס טען שהמסרונים בינו ליריב היו של רועי שהשתמש בטלפון שלו [הסנגור מעיר שחלק מהמסרונים הגיע אחרי שרועי נחת בארץ]. (ת/35, ת/36, ת/37).

רון בורלא (עת/12) - קצין מעבדה אנליטית במז"פ. מעיד, כי במקרה הספציפי הזה, של הוצאת סם מגופו של אדם, נשקלו 7 יחידות לפי מודל סטטיסטי הקובע לפי יחידות המדגם את משקל כל האוכלוסייה. בסופו של דבר המשקל הכולל הוא 486ג' פלוס-מינוס 61, זה 420-540ג'. לפי מודל זה, המתייחס לתקנות דיגום שקבע שר המשפטים מרידור, מ-51 יחידות ומעלה יש לדגום 7 יחידות. לבקשת הסנגור מבהיר העד, כי כתב שתי חוות דעת: השקילה הראשונית עם המעטפת החדשה הייתה 719ג' ומזה יש להוריד בממוצע 10.5 ג' לכל יחידה. המשקל הממוצע בדיגום האחרון לכל יחידה היה 7.16ג'. סטיית התקן לפי הנוסחה הסטטיסטית היא 12%. העד מאשר שהעטיפות של הכדורים שהוצאו מהגופה היו דומות במראה החיצוני של האריזה שלהן, כולן כהות ואטומות.

סקירת העדויות של עדי ההגנה

יובל זנזורי (עה/1) - העיסוק האחרון של העד הוא בפרויקטים של תמ"א 38, ומקסים הוא חבר שעזר בגיוס הפרויקטים ותמך בהלוואות. יריב הוא שכן בקרית אונו, שארגן לעד כספים ועזר בהלוואות, בהיקף של כ-100,000₪. כמו כן הוא היה מסייע את העד כיוון שרשימונו נשלל, וכך הכיר את מקסים. לגבי רכישת הכרטיסים, יריב פנה תמיד אל העד לסייע לו ברכישה דרך האינטרנט. לגבי הטלפונים, יריב ידע שיש לעד מחיר טוב בחנות של איתמר ברמת גן. יריב תמיד שילם במזומן ונסעתי אִתּוֹ (נ/8). לשאלת הסנגור, למה יריב לא הלך לבד לקנות כרטיסים, העד ענה: "הוא אמר שהוא לא יודע להתמקח וביקש שאעשה זאת בשבילו. הוא יודע שבאינטרנט אפשר לקנות בזול ואני מתמצא ועזרתי לו. בכל זאת הוא משלם עליי ריבית. רציתי להכיר לו תודה". העד מוסיף, כי ביקש מיריב לקנות גם את כרטיס הטיסה עבור אשתו, ונתן ליריב בתמורה צ'ק דחוי לחודש. בנוגע לאירועים ב-31.1.16, העד מוסר את הפרטים הבאים: יריב שלח לי בערב SMS להתקשר אליו כשהתקשרתי ביקש שאקנה לו כדורים משלשלים נגד עצירות. קפצתי לסופרפארם, וכשהגעתי אליו, הוא אמר שגם הוא יצא ושאחכה בחניה. הוא הגיע ונתן לי 100₪ לקנות פיצה. קניתי ושוב נפגשנו בחניה כי הוא אמר שיש אצלו אנשים. חזרתי הביתה. אחרי 20 דקות בערך הוא שלח הודעה "בוא מהר". הגעתי למשרד וראיתי את רועי מפרפר על הרצפה. יריב אמר שיש לו אפילפסיה, זה קורה לו הרבה, ויעבור עוד רבע שעה. לשאלת בית משפט אם הכיר את רועי קודם עונה העד: "כמה מפגשים. ראיתי אותו אצלו אבל לא ממש הכרתי". העד ממשיך: אמרתי ליריב שתקשר לאמבולנס ואם לא, אני אתקשר. יריב התקשר ואמר לי "בוא נוציא אותו החוצה", כי המשרד נמצא בעורף הבניין. הוצאנו אותו, והוא אמר, אני אלך לבדוק מה עם האמבולנס, כי הטלפון היה במשרד, ואתה תישאר פה. הגיע מד"א ושאלו, אם אני מכיר את רועי, אמרתי שלא. לא הייתה לי אתו היכרות עמוקה. ידעתי רק שם פרטי. ראיתי אותו מדי פעם. שיחק רמי. כשהייתי בא למשרד, תמיד היו שם מלא אנשים, אז הוא היה אחד מכמה. חזרתי למשרד של יריב. הוא ביקש שאביא אוטו. הבאתי והוא חיכה ליד הבניין עם מזוודה. אמר שמתכוון לנסוע לחו"ל בלי שאשתו תדע. שאל אם אני מכיר מישהו לשים אצלו. התקשרתי לחבר מתל אביב, גאורגי, ובאנו אליו ויריב אמר "שמע אם תבוא משטרה". הוא לא רצה לשמור. ואז הוא נסע לחבר שלו שלומי מיהוד. הוא ביקש להתקשר מהטלפון שלי כי שלומי חייב לו הרבה כסף ואולי לא יענה לו. יריב נכנס לשלומי וחזר עם המזוודה ואמר שהשאייר רק את הבגדים, כי למזוודה נקרע הריצ'רץ' ונזרק אותה בדרך. אני זרקתי בפח כי יריב נהג. היה לו שמה עוד שקית שהוא הביא אותה. הוא אמר לי "תבדוק אם

הטלפון בפנים". היה אמור להיות בתוך השקית טלפון. ראיתי טלפון ובטרייה מחוץ לטלפון. עצרנו באיזה מקום, מישהו, כנראה חבר שלו, ירד וחזר בלי. אני מבין שהוא החביא את זה. אז חשבתי שנתן את זה. חזרנו בדרך לבית שלו. הוא הוציא טלפון ישן של נוקיה וביקש ממני לזרוק. אמר: אל תשאל שאלות. למחרת או אחרי יומיים הוא בא אליי הביתה. שכח אצלי ז'קט. שמתי את הז'קט עליו וירדתי למטה והוא ביקש שאבוא אתו לסיבוב בגבעת שמואל. עצר ליד פח וביקש ממני לזרוק את הז'קט. שאלתי, מה קרה? ירדנו מהאוטו בלי הטלפונים, והוא סיפר לי שפגש את רועי בחו"ל ומישהו שהיה אתו בחדר כנראה נתן לו סמים להביא לארץ, והם כנראה התפוצצו לו בבטן. שאלתי אם הוא קשור לזה ואמר "לא. אבל ידעתי". העד מוסיף: אחרי החקירה במשטרה מ-23/2 לא שיתפתי פעולה כי עוה"ד הורתה לי לשמור על זכות השתיקה. בעימות עם יריב במשטרה אמרתי לו שלא נכנסתי למשרד. למה הוא הסתיר את רועי ממני, אם הוא אומר שאני מנהל אותו? הוא אמר לי: "נשארת לשמור בחוץ". כשיריב שלח SMS לבוא מהר, הגעתי אחרי 25 דקות, למרות שבין הבתים שלנו רק 7 דקות הליכה. לא מיהרתי, סימן שלא ידעתי שיש לחץ. לשאלת התובעת, העד מאשר שמכיר את יריב טוב, שמקסים הוא חבר עסקי וגם חבר טוב, ושיריב הכיר את מקסים דרכו כשהיה מקפץ אותו ברכבו, או בא לביתו כשמקסים היה אצלו. פעם אחת דיברו על שיפוץ אצל אימא של מקסים. המפגשים עם מקסים היו במקומות רבים, חלק עם יריב וחלק בלי. העד מוסיף: יריב לא היה שותף לשיחות עם מקסים. יכול להיות ששמע חלק מהשיחות. רפי בן גיא וגאורגי חברים שלי. על רפי מהולנד לא שמעתי. את רועי ראיתי כמה פעמים במשרד של יריב כחודשיים לפני המקרה, אבל המשרד היה תמיד מלא אנשים. אולי פעם פעמיים שיחקנו רמי. התובעת: הרי יריב נפגש עם רועי כמעט כל יום לפני הטיסה וגם אתה אצלו כל יום. העד מגיב: נפגשתי עם יריב פעמיים-שלוש בשבוע, אבל לפעמים התחמקתי כי אני חייב לו כסף. התובעת: עם כל הסידורים שעשית לו, טלפונים, כרטיסים - לא מתאים שאתה מתחמק ממנו. ואתה עדיין חייב לו 100,000 ₪ והוא מממן אותך. את שתיקתו בחקירת המשטרה מנמק העד בכך שלא רצה להפליל את יריב "הוא טוב לי. אם הוא יעצר הברז ייסגר". העד מוסיף: היום בדיעבד אני מבין שהייתה איזו הברחה ומישהו מת; באותו זמן של המד"א לא ידעתי. אני הבנתי שהבן אדם חולה אפילפסיה. בסוף החלטתי לדבר, כי ראיתי שהדברים מסתבכים. הבנתי שהייתי אתו בשיבוש ואולי הוא מנסה להפליל אותי. התובעת: הראיה היחידה שיכולה להיות נגדך היא מיריב. יובל: יכול להיות. אתה אומר לחוקר, "תבוא תגיד לי, יש שמה סוגיה מורכבת של השיבוש. שבזה אין לי עדיין גרסה", היית צריך לבנות גרסה? יובל: בשלב הזה לא רציתי לקשור את יריב. כי הוא בעצם הוביל את כל המהלך הזה. התובעת: למה ביקשת לראות את עדותו של יריב? כדי לתאם גרסה? העד: הוא סיפר לי את הסיפור בגדול. רציתי לדעת מה הוא חשף כדי שלא תבוא חשיפה ממני. כי הוא היחיד שהיה קשור פה לסיפור, אף אחד אחר לא היה אתו שם. התובעת: יריב סמך עליך עם הכדורים, הפיצה, לזרוק את הדברים וגם התוודה בפניך שידע על המעורבות של רועי בייבוא סמים. העד: אני הייתי שם. יריב מניפולטיבי, יודע לנצל שאנשים תלויים בו כדי שיעשו מה שהוא רוצה. אני הצד החלש. אם אני בעל הבית והבלדר הגיע עם סמים - למה אני ממודר? התובעת: בעימות ביניכם הוא רועד מפחד מהצעקות שלך. יחסי הכוחות ביניכם ברורים. משמיעה לך קטע מהעימות: כשיריב אומר שישבתם בביתך ומקסים דיבר על עסקת סמים, אתה מתפרץ. העד: מקסים לא קשור לסיפור הזה. ליריב אין שום דבר אתו חוץ משיפוץ. ידעתי שיריב קשור לשיבוש ושהוא אולי גם קשור לייבוא ולא רציתי להפליל אותו אז שמרתי בהתחלה על זכות השתיקה. התובעת: ביום קניית הפלאפונים, 4/10 שלושתכם מאוכנים אצלך בקרית אונו ואח"כ בלוד. זה מתאים לגרסה של יריב. העד: "יופי. אולי נפגשתי עם מקסים ואולי הייתי אצל יריב במשרד ואמרתי למקסים לבוא?" התובעת: נמדר, בעל חנות הפלאפונים אמר שקניית לילדות שלך. הוא לא מכיר את יריב ולא זיהה אותו בתמונה. העד: הוא מתבלבל, הוא יודע שיש לי 2 ילדות, אמרתי לו שזה עבור הילדות של יריב. אילו הייתי מעורב לא הייתי שולח את אשתי ולא הייתי רושם את הכרטיסים על שמי. התובעת: הייתה פגישה של שלושתכם בבית דגן? איך יריב זכר דווקא בית דגן? העד: לא זכר את המקום. אני פגשתי את מקסים הרבה, וחלק יריב היה מסיע אותי, אז הוא זוכר יותר. התובעת: אמרת לפרמדיק שאתה המודיע. אתה המודיע? אילו לא היית קשור היית נותן פרטים על הבן אדם, ושיש לו אפילפסיה, את שמו, ואת שמו של

יריב שמכיר אותו עוד יותר. העד: נתתי פרטים שאני יודע. התובעת: הפרמדיק אמר: "המודיע אומר שאין ביניהם היכרות כלל". העד: אני לא מכיר אותו. חוץ מהשם שלו. הוא היה אצל יריב. פעם אחת שיחקנו רמי. התובעת: אתה ראית את מצבו של רועי, בדיוק באותו רגע יריב אומר לך, אני רוצה להיפטר מחפצים שנמצאים שם. העד: הוא לא אמר "להיפטר". אמר שרוצה לנסוע לשבועיים שאשתי לא תדע. כשאני הגעתי למשרד לא ידעתי שרועי היה בחו"ל. התובעת: הלכתם לגאורגי. הוא אומר שאתם חברים. שאתה ביקשת ממנו לשמור על המזוודה, שאתה הדומיננטי, ולא יריב, ויריב לא אמר "אם יבואו משטרה". התובעת: הוא נתן לך את החפצים של רועי. העד משיב: הוא ביקש ממני לראות אם יש שם טלפון. ראיתי. זהו. התובעת: יש בן אדם מת. יש חפצים. לא חשדת? העד משיב: חשדתי, אולי נתן מכה לרועי? ירד לו דם מהפה. אחרי יום-יומיים, לפי עדותך, הוא ביקש ממך לזרוק את הז'קט. לא שאלת אותו מה עם הבחור? לא עניין אותך? העד: חשבתי שהכול בסדר.

מקסים אזולאי (עה/2) - בחקירה שתקתי כי עוה"ד יעץ לי ואני גם לא מאמין במשטרה, אני למוד ניסיון. בקשר להיכרות עם יובל ועם יריב: עם יובל - היכרות בין המשפחות. היה קשר טלפוני אינטנסיבי. הייתי עוזר לו בכספים, באיתור קבלנים, כי הוא נכנס לפרויקט תמ"א 38. עם יריב - חבר של יובל והכרתי אותו דרך יובל והרבה פעמים ישבנו אצלו במשרד בבית וראיתי אותו. הוא היה אצל יובל בבית והיינו יושבים, עניינים דיומא. לא היה קשר אישי. ידעתי שהוא קבלן והזמנתי אותו לעשות שיפוץ בבית של אימא שלי. בסוף שלח אחד דויד שאמר שיריב בחו"ל. אחר כך עברתי ליד הקניון בקרית אונו והדלת של יריב הייתה פתוחה ונכנסתי ושתינו קפה וסיפר שהיה באמסטרדם והראה תמונות. באחת התמונות אני רואה חבר שאני מכיר ואמרתי לו, זה רפי. לבקשת הסנגור מרחיב על טיב הקשר עם רפי: חבר שלי הרבה שנים. הכרתי אותו ב-2003 שהייתי בהולנד. נסעתי לשם לעשות עסק של פיצוחים. הוא עזר לי. רפי גר בכל העולם. פעם פה פעם שם. יריב הוא חבר של יובל, מסיע אותו. הסנגור מציג לעד שני טלפונים שנתפסו אצלו בבית, ושואל: אתה מכיר אותם? העד: כן, קיבלתי בסוף 2015 ממישהו שקשור לפרשה ואני לא מוכן להגיד את השם. הם של הילדה שלי, היו בשימוש של הילדים שלי. מעולם לא הייתי מעורב בשיחות מבצעיות בתכתובות בטלפון. לבקשת הסנגור, העד מספר על מפגשים שהיה לו עם יריב בנתב"ג, במודיעין, בבית דגן ובלוד: בנתב"ג - חבר בשם טל מדינה ביקש שאקפיץ אותו לשדה. כשהיינו קרוב לטרמינל התקשר אליי יובל ואמר שהוא ביהוד. אמרתי שאני בטרמינל 3 והוא אמר שהוא בא. לא עבר זמן ויובל ויריב הגיעו. יריב הסיע אותו. במודיעין - לא היה מפגש. יובל בא והיה עולה אליי ואני לא יודע עם מי בא. בבית דגן - יובל בא ורצה כסף, ואמרתי לו שאני בדיוק בכניסה לבית דגן. בא, לקח 1800 ₪ והלך. דקה, אפילו יריב לא ירד מהאוטו. מה זה נפגשנו? בלוד - ההורים שלי גרים, חמותי, משפחה, אני עובד עם אחי במסעדה. הסנגור: מה הקשר שלך לאלכס? לגאורגי ושלומי? העד משיב: לא מכיר. הסנגור: ספר על התקשורת עם יובל ויריב אחרי שהבלדר הגיע. העד משיב: אין לי שום קשר עם יריב. לא יודע למה אתה מתכוון. אני מדבר עם יובל בטלפון באופן רציף. יכול לדבר כמה פעמים ביום ושבוע לא. זה שגרה. ב-31.1.16 בערב אף אחד לא דיבר אתי. הסנגור: מה יש לך להגיד על התזה של יריב? העד משיב: אין לי שום קשר. לא הייתי שותף לשום עסקת סמים. לשאלת התובעת, מתי הכרת את יריב ואיפה? העד משיב: לא זוכר תאריכים. יובל בא אותו ובאתי עם יובל למשרד שלו. לא זוכר איפה זה היה בדיוק בפעם הראשונה. זה היה תוך כדי עם יובל. התובעת: אתה נפגשת עם יריב ויובל במשרד של יריב בקרית אונו. למה הרחקת את עצמך מיריב לגמרי? העד משיב: מה זה נפגשתי? בעימות במשטרה אני שאלתי אותו: אני דיברתי אתך? הייתי בהלם. באים ועוצרים אותי, חשוד בהריגה, יבוא סמים. לבוא לעימות ולשמוע מישהו שאתה מכיר וישבת אתו וחבר של חבר שלך מטיח בפניך דברים כאלה. למה שיגיד, אתה? אני אין לי אתו שום דבר. התובעת: בעימות יריב אומר לך: אתה להריגה לא קשור, לא נתת לו את הסמים. הוא לטובתך. מה יש לך לכעוס עליו? העד משיב: חבר של חבר שלי ואני מכיר אותו וישבנו יחד ודיברנו מטיח בי דברים כאלה של יבוא סמים. התובעת: על המפגש בבית דגן אמרת שהיה שנייה, יובל בא עם יריב, נתת לו כסף ונגמר. מאיכונים עולה שהיית שם לפחות 15-20 דקות. העד משיב: אין לזה משמעות "דקה". קודם כול יריב היה באוטו. לא היינו שם 20 דקות ולא דיברנו על סמים. התובעת: אין מחלוקת שיובל ויריב קנו יחד טלפונים ב-4.10.15. העד

משיב: אני לא יודע על מה את מדברת. מי קנה את הטלפונים? התובעת: בזמן שיובל מאוכן בחנות בז'בוטינסקי קונה את הטלפונים הוא מתקשר אליך. העד משיב: נו, אז מה? מאיפה לי לדעת שיובל מתקשר אליי מהחנות? אנחנו חברים מתקשרים הרבה. התובעת: בעימות עם יריב אמרת לו, שלא קיבלתי מעולם פלאפונים. למה לא אמרת לו את הגרסה שלך כאן, שכן קיבלת? העד: קודם כול הוא אמר לי שאני הרכבתי תוכנות בפלאפון. אני קיבלתי את הפלאפונים ולא מוכן למסור ממי ולא מוכן לפתוח על אף אחד. התובעת: יום אחרי חזרתו של הבלדר לארץ, אתה מדבר עם יובל תשע פעמים. העד משיב: אני לא הבאתי בלדרים לא הבאתי סמים ולא דיברתי עם אף אחד על סמים ודיברתי עם יובל מאתיים פעם, מה העניין? זה חבר שלי. (פירוט שיחות: נ/9, נ/10, נ/11).

אלכס (עה/3) - פגשתי את רועי במקרה באמסטרדם בערב שבו הגעתי מאוקראינה. לא היה לי איפה לישון והוא הזמין אותי למלון שלו. יריב הגיע וראה שאני במלון. הייתי יומיים אתו בחדר. שתינו, עישנו, עשינו קניות. ביום האחרון בלילה, לא זוכר מתי, אולי 2, 3 יצאתי להביא צ'יפס בשקיות, כ-40 דקות וחזרתי בערך בארבע, ואז קרה כל המקרה הזה. הדלת הייתה סגורה, היו רעשים בחדר, נכנסתי. זה היה כשעתיים לפני הטיסה שלו. אני מרים את השמיכה על המיטה והרגשתי רעש של שקיות ואני רואה כעשר שקיות, לא הכמות המתוארת בכתבה. הבנתי שזה סמים. התעצבנתי ויצאתי. אחרי שעתיים חזרתי והוא כבר היה מוכן לנסיעה. עישנו ג'וינט והוא יצא. לא עזרתי לארוז את הסם ולא פתחתי שקית והסנפתי, "לא היה ולא נברא, יריב ממציא סיפור". הסגור: יריב העיד ששאלת אותו אם רועי הגיע לארץ והכול בסדר, ומפלט הווטסאפ נראה שיריב התקשר אליך פעמיים אחרי שרועי חזר. תגובת העד: לא זכור לי. לבקשת התובעת העד מאשר, כי לרועי לא היה לא מחשב, לא טבלט ולא מכשיר נייד. התובעת: מה-28 עד ה-31 זה לא יומיים. העד עונה: שלושה. התובעת: היית עם רועי יום יומיים והיה אמור להיות לך אכפת ממנו, לא? העד: בוא נגיד שדאגתי לרועי אחרי שראיתי שמשוה לא בסדר. כן, יכול להיות שהתקשרתי או שהוא שלח לי הודעה.

איתמר נמדר (עה/4) - מכיר את יובל שנים. עושה לו הנחה. הוא בא עם יריב לקנייה. את יריב מכיר רק שטחי. הם רצו לרכוש טלפונים לילדים בשביל משחקים משהו פשוט. קנה שלושה. ביקשו לרשום חשבונית ע"ש אשתו של יובל.

רפי בן גיאת (עה/5) - מכיר את יובל הרבה שנים דרך אח שלו. את מקסים בחיים לא ראיתי. את יריב מכיר. הוא חבר של יובל ופורט שיקים. הסגור: יריב טוען שאתה ויובל גייסתם בלדר, ויובל הטיל עליך קנס כי הבלדר לא הגיע. העד משיב: אז הוא אומר. אף אחד לא הטיל עליי קנס. התובעת: אתה חבר של גאורגי? העד משיב: מה זה חבר? היה גר אצלי, היה בא אצלי, שותים, אוכלים. התובעת: יובל הגיע אליך עם יריב בחודשים 10, 11, 12? העד: כן. יריב היה פורט לי שיקים.

אלי כהן, מנכ"ל שכטר נדל"ן, (עה/6) - באמצע 2015 יובל הצטרף לצוות של תמ"א 38 בחברה. תפקידו היה לאתר פרויקטים. ראיתי בו פוטנציאל. הוא איתר מספר פרויקטים, אבל עד המעצר אף פרויקט לא הבשיל. לבקשת התובעת העד מאשר, כי לא נחתם חוזה עם יובל.

משה שפיצן, מומחה לזיהוי פלילי במעבדה הביולוגית במטה הארצי (עה/7) - לבקשת הסגורים, בית המשפט הורה על הפקה מדגמית של די.אן.אי מ-7 שקיות מתוך השקיות הסם שהוצאו מגופו של רועי המנוח. התוצאה הסופית היא שנמצא די.אן.אי של המנוח בלבד, ולא של מעורבים אחרים, לרבות יריב ואלכס. להלן עדות המומחה:

תוצאות בדיקת שבע שקיות הן כי נמצא די.אן.אי רק של המנוח רועי. יתר התוצאות מתייחסות לבדלי סיגריות ולא לשקיות. התיק הגיע לידיי לראשונה ב-7.7.16, כשהוא מכיל בתוכו שני פרופילים של חשודות, שהתקבלו מהמאגר ב-29.3.16, שיראל זנזורי ואיתי קובלסקי. בשלב הזה אני דוגם בדלים ומטושים שהגיעו עם מכתב לוואי מ-29.2.16,

ומתחיל הליך רב-שלבי של בדיקת די.אן.איי. ב-11.7.16 אני מעביר למעבדת המאגר פרופילים לשם השוואת פוטנציאלים. ב-13.7.16 אני מעביר חוות דעת המתייחסת לבדלי סיגריות בלבד. בשנת 2017 הגיעה בקשה מבית המשפט לבדוק שבע שקיות. מהבדיקה התקבל פרופיל די.אן.איי אחד שהתאים לקורבן. ב-11.1.17 היו לי תוצאות ראשוניות, בלי הפרופילים של החשודים מהמאגר (יריב קובלסקי, רועי קסר ויאיר עובדה [אלכס]), שאותן יכולתי להשוות לבדלי הסיגריות. מעבדת המאגר הוציאה גילויים לגבי חוות הדעת הראשונית שלי, שקושרים בין בדלי הסיגריות 1(א), 2(א) לפי הסימונים בחוות דעתי מ-2016. כשהצצתי בגילויים הללו עמדתי על הטעות שלי: החלפתי בין 2(א) ל-1(א). בשלב זה התייחסתי לגילויים בלי לראות את הפרופיל של המעורבים, וכך התקבלה חוות דעתי השגויה שֶבְדל סיגריה 1(א) היא של יריב ולא 2(א). כאשר קיבלתי ב-15.1.17 למעבדה את הפרופילים של הדי.אן.איי מהמאגר, כתבתי מזכר והודעתי לתובעת את מקור הטעות, והמסמך הכתוב יצא כחוות דעת המשווה פרופיל לפרופיל ולא גילוי לפרופיל. יש שני סוגי מוצגים שמגיעים למעבדה שלנו: (1) דגימה הנחזית לעין (כגון דם); (2) מוצגי מגע בלתי-נחזים (כגון די.אן.איי). השילוב בין חוסר יכולת לזהות את מיקום הדגימה לבין כמות הדי.אן.איי המועטת שנמצאת במוצגים מעין אלה, ובנוסף הסביבה העוינת לדי.אן.איי שבהם המוצגים האלה שוהים, סביבה לחה, מביאה לכך שמוצגים מהסוג הזה לא נבדקים באופן תדיר, וסיכויי ההצלחה נמוכים. הסנגור: מדוע ב-13.7.16 לא התייחסת לחשוד יריב קובלסקי? העד משיב: כל עוד היחידה החוקרת המכירה את תיק החקירה לא מבקשת את ההשוואה לחשוד, אנחנו לא מבצעים את ההשוואה. השמות של שירי ואתיהגיעו ממאגר החשודים בתיק זה. העובדה היא שעד 2017 היחידה לא שלחה את שמות החשודים. אם היא רוצה חוות דעת של החשודים היא צריכה לשלוח. לכן, כאשר כתבתי בבדיקת הדי.אן.איי ב-11.7.16 "ממקור זיכרי" לא יכולתי לכתוב יריב קובלסקי. ידעתי שיש פרופיל זיכרי אבל לא ידעתי של מי. זה נוהל העבודה: כשהיחידה אומרת שחשוד מסוים מעניין אותה, אני כותב חוות דעת ושולח אותה ליחידה. כל עוד אין בקשת ביצוע אני לא מברר מי בעל הדי.אן.איי. חוות דעתי נכתבת אך ורק אם וכאשר החשוד המסוים יידגם פעם שנייה. הסנגור: ב-15.1.17 נתבקשת ע"י הפרקליטות לבדוק את הדי.אן.איי של אריזות הסמים. למי היית צריך להשוות אותו? העד משיב: לאלכס וליריב. לגבי רועי קאסר, ראיתי שהפרופיל בגילוי מתאים, וביקשתי מהמאגר גם את הפרופיל שלו. באותו זמן לא ידעתי שרועי הוא המנוח שמגופו הוצאו השקיות. ברגע שהתיק הגיע לבדיקה שנייה בדקתי אם יש גילויים של הֶבְדָּלִים, ושניהם היו של רועי ושל יריב. פרופיל הדי.אן.איי שהתקבל מהשקית תואם לאחד מבדלי הסיגריות בחוות הדעת ראשונה, ודרך הגילוי אני יודע שזה תואם לרועי קאסר. ביקשתי את הפרופיל שלו מהמאגר ומצאתי שאכן הוא של רועי, ואז הסתבר לי שרועי זה הקורבן. מקצועית צריך להשוות פרופיל לפרופיל. חוות הדעת הראשונה הנכונה שיצאה, משווה פרופיל שהתקבל מהמאגר לפרופיל מזירה. הסנגור: איזה בקרה יש לך? העד משיב: חוות הדעת שלנו נבדקות פעם שנייה. בתיקים שלנו יש בודק שני שעובר ומסתכל שהמאפיינים מתאימים. המז"פ זה שתי מעבדות נפרדות, אותו אדם נדגם פעמיים. הסנגור: מה זה השוואה למאגר? יש אפשרות להריץ פרופיל? העד משיב: כל פרופיל שמועבר למאגר מושווה ל-400 אלף איש. לבקשת הסנגור העד מאשר, כי די.אן.איי זה חומר או ראיה נקודתית ולא סטטיסטית. כלומר הימצאות די.אן.איי של רועי באריזה אחת, אינה מלמדת דבר על האריזות האחרות. העד מוסיף: אני יכול להעיד על מה שמצאתי ולא על מה שלא מצאתי. (חוות דעת נ/13, נ/14 ומזכר נ/15).

סקירת מוצגים שהוגשו בהסכמה

בקשה לסיוע מהולנד (ת/38) - המטרה: קבלת מידע והוכחות בדבר קשר בין רועי ויריב ושותפים אחרים בהולנד. פרטי הבקשה: העברת רשימת אורחים ומסמכי תשלומים במלונות הרלוונטיים.

תשובה ממשטרת אמסטרדם (ת/38א) - (1) תמונות המלון נשמרות למשך יומיים בלבד; (2) רועי שהה בדירת יחיד

במלון nova בתאריכים 27-31/1/2016. ב-27/1 ביקש באופן חד-פעמי להוסיף מיטה לחדר שלו. פרטי האדם האחר אינם ידועים. (3) גם במלון inner שבו שהה הזוג קובלסקי נשמרות תמונות המצלמה רק יומיים. לוח תצלומים (ת/15) - הצבעה של יריב על שיחים שבהם נזרק שבר מכשיר הסלולר, רחוב יאנוש קורצ'אק, קרית אונו, וצילום השבר. מחת"ק (ת/40) - טבלת איכוני טלפון של מקסים אזולאי. בדיקת פלט מחת"ק (ת/39) - (1) בדיקת קשר מחת"ק בין יובל למקסים לתאריכים 1.9.15-16.2.16: 7/11/15 - נתב"ג; 26/11/15 - אזה"ת מודיעין; 10/12/15 - צומת בית דגן. (2) בתאריך 31/1/16 יובל מאוכן בקרית אונו במקומות שונים. ביניהם: בשעה 19:26 בקניון קראון, שיחה נכנסת מיריב; בשעות 19:38-21:31 במקומות שונים בקרית אונו, כשרוב השיחות עם יריב; ב-21:48 ברח' הבושם תל אביב; בשעות 22:17-22:25 באנטנת מושב מגשימים, כשב-22:17 יוצאת שיחה לנייד של שלום אסולין; באותו יום ביצע רק שיחה אחת למקסים, בשעה 13:54. (3) בתאריך 4/10/15 יובל מאוכן באנטנת רחוב ז'בוטינסקי 50 ר"ג בשעה 10:04-10:40, לפני כן מקסים שולח לו הודעות SMS ויובל שולח למקסים, ובשעה 11:10 מקסים גם מתקשר ליובל.

מסמך: רכישת 3 טלפונים בדרך ז'בוטינסקי 52 ר"ג ביום 4/10/15 בשעה 10:33. תצלומים בחדר ניתוח (ת/41) - צילום של המנתחים; צילומים של הכדורים שהוצאו מגופו של רועי המנוח; צילום כדור אחד פתוח ובתוכו אבקה לבנה; צילום שקילת שקית: 0.496 ק"ג. דוח חיפוש בביתו של מקסים במודיעין (ת/43) ודוח מעצר של מקסים (ת/44). דוח פעולה (ת/47) - סריקה וגיובי של מכשיר סמסונג גלקסי נייד ללא סים, של מכשיר נוקיה 105 ללא סים, של מכשיר גלקסי 5, וצריבת הגיבויים לדיסק. הודעה של שלום אסולין (ת/48, ת/48א) - מוסר שיריב הביא לו בגדים לביתו ביהוד וכעבור כמה ימים לקח אותם. מעיד שיריב לא התקשר מהטלפון שלו, כי הטלפון של יריב רשום אצלו. מעיד שיריב הגיע לבד לבית שלו בשני המקרים. הודעה של יאיר פרוש, מתנדב באיחוד הצלה (ת/49) - מוסר כי קיבל קריאה במירס על "שוכב רחוב" ברח' יחזקאל 2 קרית אונו, ומשלא מצא בכתובת המשיך עוד כמה עשרות מטרים לחניון ברחוב לוי אשכול, שם ראה אדם מפרכס ודם נוזל מפיו שוכב בצמוד למכונית על שפת המדרכה ולידו אדם שהזדהה כ"מודיע", שאמר שאין לו היכרות מוקדמת עם השוכב, ושאל אם הוא יכול ללכת. העד מעיר: "היה מוזר כי הוא לא אמר שעבר בדרך ונתקל בו". הובלה והצבעה (ת/49א) - תצלום של המתנדב מצביע על המקום שבו שכב הבלדר המנוח. מסדר זיהוי (ת/49ב, ת/49ג) - המתנדב מזהה את יובל כ"מודיע" מבין 8 תמונות. תצלומי קבלות של רכישת כרטיסי טיסה "הדקה ה-90" (ת/50, ת/50א) - עסקת רכש כרטיסים לאמסטרדם שהתבצעה בשני מועדים: (1) שלושה כרטיסים + מלון שולמו במזומן ע"י יובל עבור יריב, אתי (אשת יריב), שיראל (אשת יובל) לתאריכים 27-31/1/16. (2) יריב נסע ושילם למועדים: 9/11/15-11/11/15.

הודעה של גאורגי טוצ'ילשוילי (ת/51, ת/51א-ג) - מוסר כי יובל ויריב הביאו לו בסוף ינואר מזוודה שלא הסכים לקבל. על שאלת החוקר, מי היה דומיננטי במו"מ על המזוודה, עונה: "יובל". על שאלת החוקר, האם יריב אמר משהו בעניין משטרה, ענה: "לא". על השאלה האם יובל הוציא את המזוודה מהאוטו, ענה: "לא". הודעה של איתמר נמדר, בעל חנות טלפונים בז'בוטינסקי רמת גן (ת/52, ת/52א) - מוסר שמכיר את יובל ולא את יריב וגם לא מזהה את יריב בתמונה. מעיד שיובל קנה 2 פלאפונים מסוג אל ג'י ספיריט לבנות שלו, הקנייה הייתה לפני כשנה, אינו זוכר אם היה אתו עוד משהו. בהמשך עדותו יריב נכנס לחדר, ואיתמר מזהה אותו. יריב אומר: קנינו 3 טלפונים בחודש השמיני בערך, בצבע שחור-אפור בסכום של 1,850 ₪ במזומן; ובתאריך 2/2 היינו עוד פעם אבל רק יובל נכנס עם הטלפון שלי. חשבונית על קניית 3 טלפונים מ-4/10/15 ע"ס 1,850 ₪. הודעה של רחמים איבגי ("פיסטוק") (ת/53, ת/53א) - מוסר שיריב התקשר אליו דחוף ב-31.1.16 סביב 9 בערב, נשמע לחוץ וביקש שיבוא אליו דחוף לחניה, ומוסיף: "אבל אני עובד במתנ"ס בשעה הזו. חזרתי אליו מיד אבל הוא לא ענה". הודעה של אהרון קאסר, אביו של רועי המנוח (ת/54, ת/54א) - מוסר שהבן שלו היה "מלא חובות" ומשער שאולי הציעו לו לפתור את הבעיות דרך הנסיעה הזו. מוסר שהבן יצא ביום רביעי מהבית ואמר שלוקח מונית לבית דגן לחבר ושייסע יחד עם החבר לחו"ל. מוסר שרועי בנו היה בריא, לא חולה

אפילפסיה, ולא נטל תרופות ולא התעלף. מוצגות לו תמונות של יובל ומקסים (ת/54ד). הוא לא מזהה אותם, ולא שמע את שמותיהם.

לוח צילומי מוצגים שנתפסו במחסן של יריב (ת/55-57) - צילום שקית לבנה ובתוכה פלאפון סמסונג מפורק, ת"ז של רועי קאסר, שטרות מטבע זר. מצלמות אבטחה ביום 31/1/16 בנתב"ג (ת/58) - בשעה 18:39 רועי קאסר נראה בשער היציאה, מחזיק מזוודה ושקית כתומה ולבוש מכנסיים שחורים ומעיל שחור. דוח פעולה מ-1/2/16: ביקור ביחידת טיפול נמרץ בבית חולים שיבא תל השומר (ת/61) - רועי קאסר ללא הכרה ומונשם. דוח תפיסה וסימון מתאריך 7/2/16 (ת/62) - חיפוש בדירתו של יריב קובלסקי ובמכונית אשתו בנוכחותו. לאחר מכן נלקח להמשך חקירות בתחנת מסובים. דוח מעצר (ת/63) - מעצרו של יריב קובלסקי בתאריך 7/2/16. מזכר (ת/65) - תמליל שיחת הטלפון למד"א ע"י יריב, מטלפון: 0524805865. מזכר (ת/67) - ב-31/1/16 בין השעות 18:15 ל-21:00 נמצאו שתי קבלות לקניית משלשלים בסופרפארם בקרית אונו. צילומי פלאפונים ותכנים, של שלומי אסולין, מקסים, יובל (ת/68) - ובהם בין היתר מסרון מיום 12/10/15: "אני באמסטרדם אם [עם] חבר שלך רפי ואלירן" - "איזה רפי אילת?". דוח צפייה בדיסק גלקסי 5S, הנייד של יריב (ת/69) - מסמך 2: תוכן שיחה בנוגע לנסיעה לאמסטרדם ליום יומיים מ-5/11/15: "מעביר לחבר מחול את הנייד שלו שיסביר". מסמך 3: תצלומים של יריב מחו"ל, במועדונים, ברחוב, עם אשתו ועם אשתו של יובל; צ'אט בין רועי ויריב. דוח פעולה (ת/70) - הצבעה של העציר קובלסקי על ביתו של גרגורי ברח' תשרי 36 תל אביב. דוח קבלת מוצגים (ת/71, ת/72) - קבלת שקית מאובטחת ומסירתה למעבדה אנליטית - סמים, וכן טופס לוואי למוצג שבו נכתב כי ב-1/2/16 רועי קאסר היה במצב של מוות מוחי. חו"ד מומחה (ת/73) - בתאריך 12/2/16 נתקבלה שקית מאובטחת שבתוכה 68 אריזות דומות לחות. נדגמו 7 אריזות המכילות חומר לבן. החומר זוהה כקוקאין.

סקירת מוצגי תביעה

דוח תפיסה, 14/2/16 (ת/17א) - עדות על מציאת קופסה בבור באדמה בקרית אונו עם החפצים של רועי. מזכר, 10,11/2/16 (ת/17בג) - עדות לשיחה על רצונו של יריב להיות עד מדינה טרם הפנייה לפרקליטות, ועדות לשיחה מחוץ לחדר החקירה על רצונו להיות סוכן לאחר המפגש בפרקליטות. מזכר (ת/18א) - עדות כי בעת הובלת יריב לחקירה הוא רואה את אשתו וצועק לה "אל תגידי להם כלום" וכועס מאוד על חוקריו. דוח פעולה (ת/18בג) - חיפוש במחסן של יריב ותפיסה: מעטפה של חברת אורנג' שבתוכה כרטיס סים ממוספר ללא הסיים; קופסה של טל"ס ריקה עם מספר רשום עליה; מסמכי פירוט חובות של אנשים וצ'קים; טל"ס נוקיה ללא סים או כרטיס זיכרון; מחברות עם רשימת חובות של אנשים. הודעת חשוד - יובל זמזורי, 7/2/16 (ת/19) - החשוד שותק לכל אורך החקירה. הודעת חשוד - מקסים אזולאי, 7/2/16 (ת/20) - החשוד שומר על זכות השתיקה לאורך כל החקירה. מזכר (ת/21א) - בדיקת הטלפון של המודיע למד"א: רשום ע"ש חיים קובלסקי, אביו של יריב. בדיקה נוספת מעלה שהמשתמש הוא יריב קובלסקי. מזכר (ת/21ב) - פירוט המוצגים השייכים לרועי קאסר שנתפסו במהלך הובלה והצבעה של קובלסקי: שקית ניילון שבה ארנק חום עם תמונות ומסמכים של רועי, ובכללם כרטיס ביקור של חברת איסתא ועליו רישום בכתב יד לגבי טיסה, תאריך וסכום; וכן טלפון סמסונג גלקסי בקופסה. מזכר (ת/21ד) - דוח פעולה הובלה והצבעה ותפיסה של טלפון שבור שנזרק בין שיחים בקרית אונו. טלפון זה שימש את קובלסקי בביקוריו בהולנד, היה מכניס אליו סים מקומי.

מזכר (ת/22) - דיווח על פנייתו של יריב ליומנאי סמוך לחצות שיזמין את החוקר קירי כי הכול צף לו.

זכ"ד (ת/23) - דיווח על שיחה עם יריב מחוץ לחקירה שבה ביקש להיות סוכן שיפילל את השותפים ובתמורה ביקש לעזוב את הארץ עם משפחתו. מזכר (ת/26) - הובלה והצבעה על חנות הטלפונים ברחוב ז'בוטינסקי ברמת גן "מובייל

4 תקשורת סלולרית" שבה יריב ויובל קנו את הפלאפונים המבצעיים. אותר בעל החנות, איתמר נמדר והוזמן לחקירה. חקירת חשוד - יובל זנזורי 22/2/16 (ת/27א) - מוסר פרטים על השתלשלות האירועים הקשורים לנסיעה השלישית. חקירת חשוד- יובל זנזורי, 23.2.16 (ת/28) - א. החוקר מטיח בויובל פרטים מההודעה של יריב במשטרה, ויובל שותק. ב. החוקר מטיח בויובל שגאורגי אמר בחקירתו שויובל זה שהתקשר אליו וזה שאותו הוא פגש וזה שביקש ממנו לשמור על המזוודה, ויריב בכלל לא דיבר אתו. הודעת חשוד - מקסים אזולאי, 18/2/16 (ת/29) - החשוד שומר על זכות השתיקה לכל אורך החקירה. דוח פעולה תפיסה וסימון, 14/2/16 (ת/30) - יריב הוביל למקום שבו קבר את הארנק והסלולר של רועי ברח' המעגל בקרית אונו. חפרו ומצאו שקית ובתוכה שני החפצים. החשוד הוביל לרח' הרצל ביהוד בחיפוש אחר המזוודה. המזוודה לא נמצאה. החשוד חזר על כך שויובל זרק אותה כנראה לפח אשפה. מזכר: תשאל של החשוד מקסים אזולאי, 16/2/16 (ת/31) - מוסר כי קרא ב"פוסטה" על הבחור שמת. לא מכיר אותו. הביע צער. לפרנסתו הוא עובד עם אחיו כי לא מוצא עבודה מאז שישיב. מזכר: ניתוח פלטי מחת"ק של קובלסקי, 23/3/16 - קשר מחת"ק רב קובלסקי-רועי קאסר; קשר מחתקי קובלסקי-אהרון קאסר; בתאריך 27/1/16 אחה"צ קובלסקי מאוכן בנתב"ג ושוב רק ב-31/1/16. מזכר: ניתוח פלטי מחת"ק של רועי 23/3/16 (ת/32) - בין 1/1/16 ל-2/2/16 קשר מחת"ק רב בין יריב לרועי. אין מחת"ק בין רועי לויובל או מקסים; איכון אחרון ב-27/2/16 בשעה 2:21 בקרית אונו. לאחר מכן רק שיחות קצרות לתא קולי עד 1/2/16. דוח פעולה: לוח צילומים, 1/2/16 (ת/51) - צילום 69 האריזות שהוצאו מגופו של המנוח וכן אריזה אחת שפתח הרופא. דוח פעולה מוקד, 1/2/16 - עדות השוטרים שנמצאו בבית חולים תל השומר בעת שהרופא המנתח הוציא את הסמים מגופו של רועי. הוציא כדורים לקערה ואחר כך פיזר על השולחן ופתח אחד. בתוכו הייתה אבקה לבנה - חומר החשוד כסם קוקאין. הרופא הכניס את הכדורים לשקית שקופה. השקית נשקלה בנוכחות הרופא. משקלה 496 ג' ברוטו. השקית, מלווה בשני בלשים, נלקחה למשרדי הבילוש הוכנסה לשקית סמים משטרתית תקינה ונאטמת, והועברה להמשך טיפול במשטרת מסובים. מזכר, 16/2 (ת/34, ת/54) - עדות כי בעת ליווי העצור יריב קובלסקי לתא המעצר בתחנה הזכיר אחד השוטרים את השם אזולאי, ויריב אמר: "הם עשו את כל הבלגן, פחדתי שהם ברחו לחו"ל". הודעת חשוד- מקסים אזולאי, 23/2/16 (ת/36) - החשוד שומר על זכות השתיקה לאורך כל החקירה.

סקירת מוצגי הגנה

בקשה לעזרה משפטית מהולנד-אמסטרדם מאת צח"מ משטרת מסובים, 8/2/16 (נ/1) - פירוט החשודים: רועי קאסר, יריב קובלסקי. פירוט העובדות: רועי ויריב שהו באותם תאריכים באמסטרדם מ-27/1; ב-31/1. רועי נחת בנתב"ג ב-18:10 והגיע לביתו של יריב בשעה 20:00, ולאחר כ-20 דקות התמוטט. קובלסקי זימן אמבולנס. בתאריך 2/2/16 רועי נפטר בבית חולים.

פירוט הבקשות: ממצאי מצלמות האבטחה ממלון nova-ans (רועי) וממלון inner hotel (יריב) בתאריכים הנ"ל, רשימת אורחים ישראלים במלון ואמצעי תשלום (כולל לאתי וישראל).

עדכון מנספח משטרת ישראל בהולנד אל חוליית הסמים(נ/2) - תשובה לפנייה מתאריך 5/2/16 - רועי קאסר אכן שהה במלון "נובה" ב-27/1-31/1/16. בידי המלון עדיין מצויים צילומים. יש להעביר בדחיפות בקשה לסיוע משפטי שיכלול בקשה לקבלת צילומי המצלמות.

עדכון מנספח משטרת ישראל בהולנד אל חוליית הסמים(נ/3) - תשובה לפנייה מתאריך 4/2/16, העמיתים מאמסטרדם ביצעו את הפעולות: 1. תפסו את מצלמות האבטחה מהתאריכים המבוקשים; 2. תפסו את רשימת הקליינטים במלון שבו רועי שהה. אפשר יהיה להעביר לאחר שתגיע בקשה לסיוע משפטי שיכלול בקשה לקבלת צילומי המצלמות.

עדכון מנספח משטרת ישראל בהולנד אל חוליית הסמים(נ/4) - תשובה לפנייה מתאריך 22/2/16 לבירור על רפי פרואנדי ואלכס עובדת - להולנדים אין מידע עליהם. רפי פרואנדי יצא בתאריך 19/8/15 לקולומביה בדרכון מס'
מאז לא נרשמו כניסות או יציאות על שמו.

דוח פעולה (נ/5) - ב-22/2/16 העצור יריב קובלסקי ביצע הצבעה למקום שבו מתגורר החשוד גאורגי בשכונת התקווה, רח' תשרי 36. יריב והצביע על שביל כורכר המוביל ליחידת דיור עם דלת עץ שמתוכה יצא גאורגי ואמר: "מפה ראיתי לפני חודש את גאורגי יוצא".

מזכר מאת שחר אהרון, חוקר מחשב(נ/6) - באפליקציית המסרים ווטסאפ אין אפשרות סינון לאיש קשר מסוים ולשייך אליו באופן ודאי שיחה קולית שהוקלטה, וגם לא ניתן לדעת מי הדובר. כדי לדעת אם השיחה נכנסת או יוצאת יש להיכנס לקובץ pdf שהוא סיכום של כל התכנים, אך הדבר דורש בדיקה פרטנית לכל אחד מאלפי הקבצים בנפרד.

מזכר מאת שלמה גטניו (נ/7) - ב-25/2/16 קיבלתי דיסק און קי עם חומר שהופק מהטלפון הנייד של מקסים אזולאי מסוג סמסונג גלקסי. במהלך הבדיקה לא מצאתי חומר רלוונטי לתיק האמור.

4 תצלומי שיחות מהטלפון של יובל זנזורי (נ/8) - ב-13/1/16: 4 פעמים "תתקשר/תחזור אליי"; ב-16/1 "תחזור אליי"; ב-17/1: 4 פעמים "תתקשר"; ב-24/1: 6 פעמים "תתקשר". אין מענה מיובל.

שיחות ווטסאפ קובלסקי-זנזורי(נ/9) - זנזורי: יריב: מ-27/3/15 עד 31/1/16 מדברים כמעט מדי יום ביומו ברצף, בממוצע כ-6 פעמים ביום בערב. בין 5/1/16 ל-28/1/16 אין שיחות. ב-28/1 ארבע שיחות. אחת מהן: יריב: "דבר אתו שייתן לי 700 יורו. אנחנו צריכים כסף". ב-29/1 שש שיחות ביניהן: יריב: "מה זה הפרטיה הזו הוא לא נתן לי כסף הוא בכלל לא יודע"; יובל: "הוא לא עונה לי. אני שולח לכם 300 עוד שעה וחצי יהיה לכם". ב-30/1 - שלוש שיחות. ב-31/1 שיחה אחת. הפסקות בשיחות בין התאריכים: 3/4-29/4/15; 20/5/15-4/6/15; 5/6/15-23/6/15; 23/6/15-3/7/15; 6/7/15-16/7/15; 16/7/15-28/7/15; 10/8-2/9/15.

שיחות ווטסאפ קובלסקי-רועי(נ/10) - רועי: יריב: מ-13/3/15 עד 13/12/15 הפסקה של 9 חודשים בשיחות. מ-13/12/15 עד 26/1/16 - חודש וחצי של עשרות שיחות ביום, בעיקר מרועי ליריב שרוצה להיפגש אצלו. מדגם מהשיחות: ב-15/12/15 12:20 רועי: "נעשה גם את הבדיקה היום"; בשעה 21:56 רועי: "למה אתה הולך לישון?" ב-16/12/15 רועי: "אהה הבנתי טוב רציתי שנעשה היום את הבדיקה ההיא דבר אתי שאתה פנוי". ב-17/12/15 18:30 רועי: "אתה במשרד אני יעבור יקח ממך קטן אפילו יעשה איזה סיגריה וילך". ב-18/12/15 רועי: "תודה רבה על אתמול עזרת לי מאוד מה אני יעבור".

שיחות (נ/11) - (1) קובלסקי-אלכס (.....). ב-25/5/15 יש 8 שיחות: אלכס: "איזה סטלה באירוע נתתי מכות למישהו שלחתי אותו לבית חולים". ב-4/1/16 3 יש כ-15 שיחות; ב-28/1 יש 18 שיחות כמו: "חכה לי בחוץ אני בדרך". ב-29/1 יש כ-15 שיחות כמו: "יריב אנחנו בחבד... 18 יורו ארוחה"; ב-30.1 יש 7 שיחות כמו: אלכס: "אין מה לעשן...יובש". ב-31/1 בשעה 2:11 יריב: "מה נשמע" אלכס: "טוב בויח", "אשפרחץ יוחץ" יריב: "יו יו שפרחץ"; בשעה 6:46 אלכס: "התעוררת?" "יו"; בשעה 12:53 יריב: "כן דבר אתי אני בארץ"; בשעה 17:29 יריב: מה נשמע חמודוש... אתה לא זמין; ביום 1/2/16 בשעה 6:53 אלכס: "אהה אני בחול אחי לא בארץ משמע".

(2) קובלסקי-זאזא (מקסים) (.....). ב-8/6/15 מקסים: "אני בפריס". ב-31/8/15 מקסים: "אני כרגע לונדון"

עד מחר בלי נדר". ב-9/10 17:21 יריב: "מה הולך בורובסקי... שבת שלום". יריב, 15:21: "איפה אתה אני באמסטרדם". מקסים, 17:23: "אני בלונדון... צריך שם משהו אחי?" יריב: "אלירן שואל מה". מקסים: "מי שואל מה... ולמה..." מקסים, 20:13: "בוקובסקי?? יריב, 12/10: "אני עם חבר שלך רפי ואלירן". מקסים: "איזה רפי אילת" יריב: "כן". מקסים, 16/10: "נו מה קורה... תגיד על איזה אלירן אתה מדבר מירושלים כורדי?" יריב: "כן".

צילומי הודעות ווטסאפ מאחד הטלפונים "המבצעים" (נ/12) - נכתב: "מה קורה" וכיו"ב.

חוות דעת מומחה מז"פ, משה שפיצן(נ/13) - בתאריכים 10.2.16 ו-3.3.16 התקבלו במעבדה הביולוגית ארבע מעטפות מוצגים מתחנת מסובים, ובהן: 24 בדלי סיגריות, 2 בדלי סיגריות המסומנים א2, ב2, וארבעה מטושים. החומר שנדגם הועבר למיצוי די.אן.אי. בתאריך 29.3.16 התקבלו ממעבדת המאגר שני טופסי פרופיל די.אן.אי של מעורבות: שיראל זנזורי ואיתי קובלסקי. מסקנות: מחומר שנדגם מבדלים א2, ב2 התקבל פרופיל בר-השוואה ממקור זכרי; שיראל זנזורי ואיתי קובלסקי אינן תורמות אפשריות למי מהפרופילים שהתקבלו ממוצגים בתיק זה.

חוות דעת מומחה מז"פ, משה שפיצן(נ/14) - בתאריך 9.1.17 התקבלו ממשד המוצגים של מז"פ 7 אריזות שלא נחתכו לצורך דיגום. החומר שנדגם הועבר למיצוי די.אן.אי. ב-15.1.17 התקבלו ממעבדת המאגר, לבקשת העד, טופסי פרופיל די.אן.אי של המעורבים, יריב קובלסקי, רועי קאסר, אלכס יאיר עבדת לשם השוואה לממצאים בתיק זה. מסקנות: פרופיל ה-די.אן.אי שהתקבל מאריזה (סע' 5 א5) וכן מבדל (סע' 1) תואם לפרופיל הדי.אן.אי של רועי קאסר. פרופיל החשוד יריב קובלסקי תואם לבדלים (סע' 2 א2, ב2). מבדל סיגריה (סע' 1ג) מתקבלת תערובת פרופילים, הן של החשוד יריב קובלסקי והן של רועי קאסר. פרופיל הדי.אן.אי של החשוד אלכס יאיר עבדת אינו תואם למי מהפרופילים שהתקבלו ממוצגים בתיק זה.

מזכר מאת משה שפיצן, מעבדה ביולוגית מז"פ, מתאריך 15.1.17 (נ/15) - ההודעה הטלפונית על התאמת החשוד יריב קובלסקי לפרופיל שהתקבל מאריזות שהתקבלו לבדיקה - מקורה בטעות. בטעות שויכה ההתאמה למוצג האריזות לפרופיל מבדלים (סע' 2 א2, ב2) שהתקבלה כגילוי ליריב קובלסקי, במקום לשייכה לבדל 1 א1 אליו התקבלה הודעת גילוי הנוגעת לרועי קאסר. הטעות התבררה עם קבלת הפרופילים של המעורבים מהמאגר, ונשלחה הודעה מידית על כך לפרקליטות.

סיכומי ההגנה

ב"כ שני הנאשמים מתמקדים בעיקר בהצגת העד השותף יריב קובלסקי כדמות הדומיננטית בפרשה: (א) גרסאותיו הפתלתלות והכוזבות של יריב בתחילת חקירתו במשטרה ואי-שיתוף הפעולה שלו באותה עת, כמו גם השמירה על זכות השתיקה ב-15.2.16 לאחר שכבר מסר גרסה יומיים קודם - מעידים, לדעת ההגנה, על כך שהוא הדמות המרכזית בפרשה וכי הוא משקר בעדותו.

(ב) המניע לשיתוף הפעולה של יריב עם חוקריו החל מ-13.2.16 נובע, לדעת ב"כ הנאשמים, מכך שחוקריו הסבירו לו שאם יבהיר כי חלקו מינורי יוכלו לערוך עמו הסכם עד-מדינה. בשל כך הוא בנה גרסה שעל פיה הוא "בורג קטן" ושני הנאשמים הם "הבוסים", וגם לאחר שחוקריו הבהירו שהוחלט לא לחתום על ההסכם, המשיך לקוות וסבר מבחינה סובייקטיבית שהמו"מ טרם הסתיים. דבר היותו "עד מדינה לשיטתו" דורש תוספת ראייתית חזקה מהנדרש בסעיף 54א(א) לפקודת הראיות, בהתאם לפסיקה - ע"פ 7450/01 אבו ליטאף נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 31.7.07].

(ג) מימון העסקאות בידי יריב מעמיד אותו, לדעת ההגנה, בראש הפירמידה, וגם הגעתו של הבלדר המנוח למשרדו של יריב מיד לאחר נחיתתו מוכיח זאת.

(ד) בגרסתו של יריב יש פריכות ותמיהות, כגון שעברין נתן לו כספים כדי שישתמש בהם ככל העולה על רוחו בלא למסור דין וחשבון. כמו כן מהשוואת אמרות החוץ של יריב, שהוגשו לבית המשפט מתוקף סעיף 10א לפקודת הראיות, לעדותו בבית המשפט עולות סתירות משמעותיות, כגון שנאשם 1 גם נכנס למשרד כשהבלדר שהה בו וגם לא נכנס ושמר בחוץ.

(ה) ההגנה מצביעה על שורת מחדלי חקירה בתיק, כגון שלא הקשו על יריב בבירור זהותו של האדם שנתן לו את כספו, וגם משנודעה זהותו כאפשטיין שהוא עברין כלוא, הוא לא נחקר בנוגע לכסף; שלא הצליחו לחקור את רפי מאמסטרדם, וגם אין כלל הוכחה להימצאותו באותה עת באמסטרדם, מאחר שיריב מחק תכתובות ביניהם, ובמצלמות בתי המלון לא נשמרו התמונות; שהחוקר קירי לא הקליט חלק מהחקירה, בעיקר בנוגע לדין ודברים שבמסגרתו יריב ביקש להיות עד מדינה; שלא ביררו לעומק את הפער בין כמות הסם שעליה העיד יריב והכמות שהוצאה מגוף המנוח, ובתוך כך גם לא נערך עימות בין יריב ואלכס בעניין, על אף שאלכס שהה עם הבלדר בעת אריזת הסם; שלא חקרו את רפי בן גיאת על גיוס הבלדר הראשון.

עיקרי הטענות הספציפיים לב"כ נאשם 1 הם כי מעורבותו בקניית הטלפונים, בקניית הכדורים המשלשלים והפיצה ובהסתרת חפציו של המנוח נובעת מכך שיריב, שהוא שכנו, ביקש את עזרתו; נסיעותיהם המשותפות הרבות קשורות לכך שרישיונו של יובל נשלל; עמידתו ליד הבלדר המפרפר על הכביש עד בוא האמבולנס מעידה שאינו קשור לפרשת הסמים; ושתיקתו בחקירה קשורה לכך שלא רצה להפליל את יריב, חברו.

עיקרי הטענות הספציפיים לב"כ נאשם 2 הם כי יש לזכות את מרשו בשל מחדלי החקירה שהוצגו בסעיף ה' לעיל אשר משקלם מגיע לכדי יצירת ספק סביר; שהיעדר ראיות לפועלו של רפי מאמסטרדם במועדים הרלוונטיים או לקשר ישיר בינו לנאשם 2 בנוגע לפרשה מחזק את הטענה של מרשו שהקשר בינו לרפי היה חברי גרידא; שמרשו לא לקח חלק ברכישת כרטיסים ופלאפונים, ועדות יריב על מעורבות מרשו בהנחיה היא עדות שמיעה ("הבחור מקיראון סיפר לי...", ת/4 שו'245); שבהימנעות מלחקור את רפי בן-גיאת, שעל פי עדות יריב עמד בליבת הקשר הראשון, ובהימנעות מלעמת את אלכס עם יריב כדי לברר מה חלקו במשלוח הסם, יש משום אכיפה בדרנית.

מסקנות

לאחר שמיעת העדויות וקבלת המוצגים, הגעתי למסקנה, כי ניתן לסמוך על עדותו של יריב קובלסקי כעדות אמת המשקפת את האירועים. לא התעלמתי מהסתירות והתמיהות שהתגלו בעדות, אולם שוכנעתי כי יריב לא הפליל לשווא את הנאשמים. באשר לטענה שביקש להרחיק עצמו מהאירועים על ידי הפללת אחרים, הרי עדותו מסתייעת בחיזוקים רבים, כפי שיפורט להלן; ובהיעדר קשר בינו ובין מקסים, נאשם 2 - בוודאי שלא הייתה לו סיבה להכניס גם אותו לתמונה, אילו זו לא התרחשה אכן במציאות.

יצוין כי אינני רואה ביריב עד מדינה. יריב אמנם ביקש תחילה לשמש עד מדינה אך בהמשך ביקש להיות סוכן, ובעת מסירת דבריו במשטרה לא פעל כעד מדינה המבקש "לנקום" ביריבים על ידי טפילת אשמת שווא, אלא כמי שמצפוני מייסר אותו על מותו של רועי, ובשל כך הוא מפרט את כל העובדות. יריב אכן רצה להיות עד מדינה, אך לא נענה, ובעת מסירת הודעותיו ידע כי בקשתו לקבל מעמד עד מדינה נדחתה. לכן אין להתייחס אליו כאל עד מדינה, אלא כאל שותף

לעבירה שעדותו טעונה חיזוק.

לעניין התוספת הראייתית הנדרשת לצורך הכרעה על פי עדות יחידה במשפט פלילי קובע סעיף 54א(א) לפקודת הראיות: "בית המשפט לא ירשיע נאשם על סמך עדותו היחידה של שותפו לעבירה, אלא אם מצא בחומר הראיות דבר לחיזוקה; ואולם אם היה השותף עד מדינה - טעונה עדותו סיוע; לענין זה 'עד מדינה' - שותף לאותה עבירה המעיד מטעם התביעה לאחר שניתנה לו הובטחה או הובטחה לו טובת הנאה". כב' השופט קדמי, בספרו על הראיות, חלק ראשון, מהדורת תש"ע-2009 (להלן "**קדמי**") מבהיר, כי הוראותיו של סעיף 54א(א) מחלקות את ה"שותפים לעבירה" לשתי קבוצות: "(א) קבוצת השותפים 'סתם' - אין מרשיעים על פי עדותו היחידה של מי שנמנה עליה, אלא אם כן מצוי לצידה 'דבר לחיזוק'. (ב) קבוצת השותפים 'עדי מדינה' - אין מרשיעים על פי עדותו היחידה של מי שנמנה עליה, אלא אם כן מצוי לצדה 'סיוע'" (שם, עמ' 192). כדי שעד ייחשב לעד מדינה יש צורך ב"שלושה רכיבים גם יחד: עבירה, שותפות וטובת הנאה" (ע"פ 3197/07 וואהבי עיאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 26.11.07], פס' י"ד). רק קיומם של כל השלושה במצטבר יקים את דרישת ה"סיוע". נזכיר, כי הטוען כי עד הוא "עד מדינה" נושא בחובת ההוכחה כי הובטחה או ניתנה לאותו עד טובת הנאה וכי קיימת זיקה בין אמרה לבין טובת הנאה כלשהי בפרשה נושא העדות (ע"פ 266/81 בינאשוילי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 12.5.83], פס' 7). ציפיה סובייקטיבית למתן טובת הנאה, אינה הופכת עד "סתם" ל"עד מדינה", כפי שנקבע בע"פ 2642/99 מסארוה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 3.7.03): "תקווה כי מסירת גרסה בעלת תוכן מסוים תביא לתוצאה רצויה [לעד]... אינה הופכת אותו מניה וביה לעד מדינה, כל עוד גרסתו לא נמסרה בתגובה להבטחה לטובת הנאה שניתנה לו" (שם, פס' 9). בענייננו, ליריב קובלסקי אכן הייתה ציפיה להפוך לעד מדינה ולזכות בשל כך בטובות הנאה ואף התקיימה על כך שיחה עם חוקריו (ראו דוח משטרת ת/3), ואולם בקשתו זו לא אושרה על ידי הפרקליטות, והדבר נמסר לו (ראו עדות החוקר קומריאל, עת/2). בהקשר זה כותב קדמי: "כל עוד לא השתכללה בין העד לבין הרשות 'הסכמה' בדבר מתן 'טובת הנאה' בקשר למסירת העדות - לא יראה העד כ'עד מדינה'" (שם, עמ' 198). ובענייננו, רק לאחר שיריב הבין שנסתם הגולל על תקוותו לטובת הנאה מהמדינה, ולאחר שלקח לעצמו פסק זמן להפנים זאת, הוא החליט, מיזמתו ומרצונו החופשי, למסור גרסה ולספר את האמת (ראו עדותו של החוקר קירי יששכר, עת/5), על אף שלא הובטח לו דבר בתמורה. הנה כי כן, בשעה שרק שניים משלושת הרכיבים הדרושים להגדרת עד מ"קבוצת השותפים" כ"עד מדינה" מתקיימים - כבמקרה שלפנינו - העד הוא עד שותף "סתם", והתוספת הראייתית הנדרשת בחוק היא "דבר לחיזוק".

הטעמים לדרישת דבר לחיזוק נדונו בפסיקה: "מושכלות יסוד הן, כי בעדותו של שותף לדבר עבירה טמון קושי, הנובע מכובעו הנוסף - אותו הוא חובש לראשו במהלך עדותו - כנאשם. החשש הוא כי עד המואשם בגין אותה פרשה שבעטיה נדרשת עדותו, יבקש להגדיל את חלקם של שותפיו לעבירות ומנגד למזער את חלקו שלו" (ע"פ 1551/15 עבדאללה שולי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 6.9.2016], פס' 28, להלן "**פרשת שולי**"). קדמי עומד על השוני שבין חיזוק לסיוע: "דרישת ה'דבר לחיזוק' מבטאת דרישה לתוספת 'מאמתת', להבדיל מתוספת 'מסבכת' הבאה לכלל ביטוי בדרישת ה'סיוע'" (שם, עמ' 339). ההשקפה שהתגבשה בפסיקה באשר למושג "הדבר לחיזוק" היא כי הוא אינו ראיית סיוע בדרגה חלשה יותר, אלא תוספת ראייתית השונה מן הסיוע: חיזוק אינו חייב להיות ראייה עצמאית, אינו חייב להתייחס לשאלה השנייה במחלוקת, הוא יכול לעלות גם מן העדות הטעונה חיזוק, ודי אם יאשר את מהימנותו של העד בנושא הרלוונטי לביצוע העבירה (ראו: ע"פ 7758/04 אלקאדר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 19.7.07]; ע"פ 6266/01 עואודה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 31.12.01]; ע"פ 6147/92 מדינת ישראל נ' בן שלמה כהן [פורסם בנבו 9.12.93]).

בעניינו, הדרישה לחיזוק ראייתי מופיעה הן מתוקף סעיף 54א(א) לפקודת הראיות, נוכח היותו של יריב קובלסקי עד שותף, והן מתוקף סעיף 10א(ד) לפקודת הראיות המורה כי אמרת עד שנמסרה מחוץ לבית המשפט והתקבלה טעונה "דבר לחיזוקה". נקבע בפסיקה כי בכפילות זו הדרישה היא לקיומו של "חיזוק מוגבר" בחומר הראיות (ראו: פרשת שולי; ע"פ 4872/13 נחמני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 26.10.14], להלן "פרשת נחמני"; ע"פ 4428/13 שטרית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 30.4.14], פס' 36, להלן "פרשת שטרית"; ע"פ 442/85 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(4) 748 [1986]). ראוי לציין, כי על פי הפסיקה - חיזוק, גם אם הוא מוגבר - אינו הופך לדרישת סיוע: "חיזוק מוגבר" אין משמעו רף ראייתי גבוה באופן משמעותי מהרף של "חיזוק", ובוודאי שאינו מגיע לרמה של סיוע" (פרשת נחמני, פס' 26). קביעה דומה באה לידי ביטוי גם בע"פ 4400/12 עבאסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 3.2.2014): "גם כאשר מתקיימת אותה דרישת חיזוק 'כפולה', אין הדבר מעלה את דרישת החיזוק לכדי דרישת סיוע, ולכן, ככלל, לא יהיה צורך להביא ראיה ה'מסבכת' את הנאשם, כזו שניתן ללמוד ממנה על הקשר שבין הנאשם לבין דבר העבירה עצמו, אלא ניתן יהיה להסתפק בראיות 'מאמתות' אשר תחזקנה את אמרות החוץ של השותף לדבר העבירה" (פס' 37). ומשכך הדבר, "די בכך כי הראיות המובאות תחזקנה את עדותו של העד על ידי אישור פרט רלוונטי עליו העיד, ואשר הנאשם מתכחש לו" (פרשת שולי, פס' 28) (ראו גם פרשת שטרית). משקלו של ה"חיזוק" אינו ניתן לקביעה, והוא משתנה בהתאם לנסיבות. הכלל הוא שמשקלו של החיזוק עומד ביחס הפוך למהימנות האמרה, כך שכלל שבית המשפט מתרשם לחיוב ממהימנות האמרה, כך קטן משקל ה'דבר לחיזוק' הדרוש לתמיכתה, וההפך" (קדמי, עמ' 416). כמו כן נפסק, כי גם כאשר מדובר בשתי דרישות חיזוק מצטברות - "מידתו של החיזוק הנדרש למקרה כזה עומדת ביחס ישיר למידת האמון שרוחש בית המשפט לאמור באמרת השותף, שעליה תושתת ההרשעה, ומידת אמון זו נקבעת הן על פי תוכנה של האמרה וסממני האמת שבה והן מיתר הראיות, שהובאו לפני בית המשפט" (ע"פ 209/87 שחאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(4) 596, 594 [1987]).

עדותו של יריב אינה עומדת בפני עצמה, אלא יש לה חיזוקים למכביר, כפי שיפורט להלן:

(1) בדיקת פלט התקשורת בין שני הנאשמים מציגה: 7.11.15 נתב"ג; 26.11.15 אזור התעשייה מודיעין; 10.12.15 צומת בית דגן - המוצגים הללו מחזקים את עדותו של יריב בעניין מפגשים במקומות הנ"ל במועדים הרלוונטיים, כמו גם היות יובל מאוכן ב-31.1.16 בקרית אונו.

(2) רכישת כרטיסי הטיסה לאמסטרדם על ידי נאשם 1 מהווה חיזוק נוסף לעדותו של יריב.

(3) רכישת 3 מכשירי טלפון ברחוב ז'בוטינסקי ברמת גן ביום 4.10.15 בסך 1,850 ₪ מאושרת על ידי הבעלים של החנות איתמר נמדר (ת/52). יובל מאוכן בחנות בשעת הרכישה. מקסים שולח ליובל הודעה ומתקשר לאחר מכן באותן שעות של רכישת המכשירים (מחת"ק ת/39). כל אלה מחזקים את הודעת יריב.

(4) הודעת שלום אסולין כי יריב לא התקשר מהטלפון שלו וכן שהגיע לבדו לביתו של אסולין (ת/48) - מהווה חיזוק לעדות יריב.

(5) גאורגי טוצ'ילשוילי מאשר שיוכל ויריב הביאו אליו מזוודה שלא הסכים לקבל ושיוכל היה דומיננטי (ת/51), ובכך מחזק את דברי יריב, בעוד שיוכל משקר בעדותו.

(6) רחמים אבגי מוסר שיריב התקשר אליו ב-31.1.16 בערב ונשמע לחוץ - חיזוק לדברי יריב.

(7) יריב מציין ב-18.2.16 (ת/8) כי כשבוע לאחר הטיסה השנייה (שחלה ב-9-11.11.15) החל קשר אינטנסיבי בינו לבין רועי, ורועי היה בא אליו למשרד לעשן ולשחק רמי. עדותו זו מחוזקת על ידי מחקרי תקשורת המצביעים על פעילות תקשורתית רבה ביניהם באותו פרק זמן, עד כדי עשרות שיחות ביום במהלך כחודש וחצי בין התאריכים 13.12.15-26.1.16.

(8) יריב מוסר ב-13.2.16 (ת/4) כי בטיסה הראשונה (שחלה ב-7-22.10.2015) מסר לרפי את אחד משלושת הפלאפונים שנקנו ברמת גן, וראה התכתבויות בין רפי למקסים בנוגע להברחת סמים. מחקרי התקשורת מאששים קיומה של היכרות בין רפי למקסים (ראו ת/68, הוגש בהסכמה), ובעדותו של החוקר גטניו (עת/6) יש אישור כי רפי היה קיים באמסטרדם בתקופה הרלוונטית.

(9) יריב מוסר ב-13.2.16 (ת/4) שהחביא את קופסת הפלאפון והארנק של רועי בעת הנסיעה מיהוד לקרית אונו בבור באדמה. החוקר קומריאל (עת/2) מעיד שהשתתף בהובלה והצבעה שבה יריב הוביל את חוקריו לבור שבו נמצאו אותם פריטים שיריב ציין שהחביא.

(10) בעימות עם יובל ב-25.2.16 (ת/14) יריב אומר לו: אתה תמיד שמרת על עצמך, אף פעם לא התקשרת לרועי. היית מדבר אתי ואני הייתי מדבר עם רועי. בחקירתו הנגדית מאשר החוקר דניאל (עת/8) שלא נמצא קשר בין רועי ליובל בפלט המחת"ק, ובכך מחזק את גרסת יריב.

(11) בחיפוש שנערך במשרדו של יריב נתפסו מחברות ובהן רישום מסודר של הלוואות שנתן, הכולל שמות לווים וסכומים שלוו (ת/18). לשאלת ב"כ נאשם 2 מבהיר יריב, כי ברישום מקסים מופיע כ"מקס" (עמ' 186 שו' 23-70). בדיקת הרישומים מצביעה על תיעוד בזמן אמת לכספים שהועברו למקסים, בניגוד להכחשותיו, והדבר מהווה חיזוק משמעותי לעדות יריב.

להלן חיזוקים העולים מפרכות ותמיהות בעדות הנאשמים:

(1) יובל מחכה על הכביש ליד רועי לבואו של מתנדב איחוד הצלה, יאיר פרוש, וכשהוא מגיע יובל אומר לו שאין לו היכרות עם האדם השוכב. אם אינו מעורב - מדוע הוא מחכה שם? תמיהה זו מחוזקת על ידי ההערה של המתנדב על ההתנהגות של "המודיע" (יובל): "היה מוזר כי הוא לא אמר שעבר ונתקל בו" (ת/49).

(2) החוקר קירי יששכר (עת/5) מעיד כי כששאל את יובל אם ראה אדם שזקוק לעזרה ברחוב ועזר לו, יובל שתק. היעדר תגובה במקום שזו מתחייבת יש בה דבר לחיזוק (ראו ע"פ 4959/96 קונבר נ' מדינת ישראל [פורסם בבב 26.11.97] פס' 4(ה)).

(3) בחקירה במשטרה (ת/27א) יובל מוסר שמדי פעם רועי הצטרף למשחק רמי שלו ושל יריב במשרד וכך הכיר אותו כבדרך אגב, אך בעדותו בבית משפט מסר: "מד"א שאלו אם אני מכיר את רועי, אמרתי שלא... ידעתי שם פרטי, תמיד היו מלא אנשים שבאתי". מלבד הסתירה הפנימית בשתי העדויות של יובל עצמו, עדותו גם אינה תואמת לגרסתו של יריב שרועי הגיע למשרד כמעט מדי יום במשך כחודשיים - גרסה המגובה במחת"ק (ת/32) על שיחות רבות הנוגעות למפגשים בין יריב לרועי. שקריו של יובל בקשר להיכרות עם רועי מחזקים את החשד לקשר שלו עם הבלדר.

(4) בהודעתו ביום 18.2.16 (ת/35) חזר יובל שלוש פעמים על כך שיריב אמר לו שהפרכוס של רועי נובע מכך שהוא

חולה אפילפסיה. סברה זו תמוהה ומופרכת הן משום שאין לה זכר בכל הודעותיו של יריב, הן משום שיובל אינו טוען ששמע או ראה דבר מסימי המחלה במהלך התקופה ששהה עם רועי במשרד, הן משום שאביו של רועי מעיד שבנו אינו חולה במחלה, והן משום שיובל אינו מסביר כיצד זה לא מסר דבר על המחלה למתנדב איחוד הצלה.

(5) בחקירתו במשטרה יובל מוסר כי גאורגי לא רצה לקחת את המזוודה כי יריב אמר "אם יגיעו משטרה"; ואולם בבית המשפט גאורגי מכחיש כי יריב אמר משהו בעניין משטרה (ת/51, התקבל בהסכמה). לולא היה קשור לשיבוש, לא היה ליובל צורך להסתבך בשקר הזה.

(6) יובל מוסר בחקירתו שהוא נסע עם יריב להיפטר מהחפצים של רועי - הבגדים, המזוודה, הסלולר והמסמכים - מבלי לשאול שאלות. לקיחת חלק בשיבוש יש בה למצער "עצימת עיניים" משעה שנמנע מלברר את פשר ההתנהלות שלה היה שותף (סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין וראו למשל גם ע"פ 115/00 טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 27.7.00] לעניין פסלות "טעות כנה").

(7) בחקירתו במשטרה (ת/35) יובל אומר על היכרותו עם יריב: "חבר. פורט לי צ'קים. אני רוצה להוסיף המשך לתשובה - עד לסכסוך שהתגלע בינינו בעקבות יתרת חוב שנשארת חייב. נוצרה מתיחות וקשר החברות בינינו עלה על שרטון" (עמ' 104). ואולם מפלט שיחות הוואטסאפ קובלסקי-זנזורי(נ/9) ניתן ללמוד כי השניים מדברים כמעט מדי יום ביומו, ולעתים אף כ-6 פעמים ביום אחד, ובכך מופרכת טענת הסכסוך שבאמצעותה ניסה יובל להרחיק עצמו מיריב, משעה ששיחת הטלפון למד"א קשרה אותו לבלדר.

(8) ביום 22.2.16 נגבית הודעתו של יובל על הנסיעה השלישית (ת/27) סדרת האירועים שהוא מדווח עליה - עוד טרם הוטח בו דבר מחקירת יריב - מקבילה לסדר האירועים שהציג יריב: קניית כדור משלשל ופיצה, הזמנת אמבולנס, יציאה לאותם מקומות להיפטר מהחפצים של רועי. אמרתו של עד אחד יכולה לשמש חיזוק לאמרתו של עד אחר (ראו ע"פ 6968/09 יונס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 30.8.12]).

(9) בחקירה מיום 22.2.16 החוקר נותן ליובל לעיין באיכוני שיחות הטלפון. יובל שותק ואינו מגיב ומסרב לחתום. טבעי היה שיבהיר או יכחיש, ומשלא עשה כן הדבר עשוי לשמש חיזוק.

(10) מקסים שומר על זכות השתיקה בחקירותיו במשטרה (הודעות חשוד מ-7,18,23/2/16 (ת/36, ת/29, ת/20). שתיקת נאשם בחקירתו עשויה לחזק את התשתית הראייתית הקיימת נגדו (ראו בש"פ 5902/15 אבו ג'אמע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 20.9.15]).

(11) בחקירתו הנגדית מקסים מאשר שאמר בעימות עם יריב שלא קיבל מעולם פלאפונים (עמ' 245, שו' 32), ואילו בחקירה הראשית מאשר שקיבל פלאפונים בסוף 2015 ממישהו שקשור בפרשה, אך אינו מוכן למסור ממי. הן הסתירה הפנימית בעדותו והן הסירוב לתת הסבר לראיות מחשדות עשויים לשמש דבר לחיזוק (ראו ע"פ 5889/11 עבאס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 3.9.12], פס' 24).

(12) בחקירה נגדית אומר מקסים על היכרותו עם יריב "אני אין לי אתו שום דבר" (עמ' 237), וזאת למרות שבחקירה הראשית הוא מציין כי "הרבה פעמים ישבנו אצלו במשרד" (עמ' 226) ואף מספר על ביקור יזום על ידו בביתו של יריב ללא יובל (עמ' 227). המאמץ למזער את ההיכרות מייצר סתירות בדברי הנאשם שיש בהן להשליך על מהימנותו ולחזק את חומר הראיות (ראו ע"פ 1503/07 אבו רמילה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 8.5.07], פס' 6).

אין כל סיבה אחרת לבואו של נאשם 1 למשרדו של יריב כאשר המנוח הגיע לשם, זולת היותו שותף ליבוא הסמים בגופו של המנוח. כל פעולותיו לאחר מכן, כשהוציאו את המנוח החוצה, מלמדות על שותפות ועל אשמה. הסתרת חלקו מלמדת על ניסיון להרחיק עצמו מהאירוע, אחרת לא הייתה סיבה שלא להביא את המנוח ישירות לבית חולים או להזעיק אמבולנס למשרד ולא להשליך את המנוח לרחוב, כשהנאשם עומד מרחוק כצופה מן הצד, המסרב למסור את פרטי זהותו.

עדות של יריב מהימנה, וחלקם של שני הנאשמים ברור על פי עדותו. נאשם 2 הוא המעורה בעסקי סמים ודואג לקשרים עם הספק בחו"ל; נאשם 1 הוא הגורם הקושר קצוות ודואג ליבוא הסמים באמצעות המנוח. גם פעולותיו של נאשם 1 לסילוק חפציו של המנוח מלמדות על מעורבותו העמוקה ביבוא סמים.

עדות של נאשם 1 נדחית כבלתי מהימנה. אני דוחה את דבריו כי כל שיחות הטלפון הרבות שלו עם יריב לא התייחסו לנושא יבוא הסמים. השיחות הרבות מחזקות את עדותו של יריב עד כדי דרגה של סיוע כי מדובר בשותפות ליבוא סמים. כמו כן, התנהגותו התמוהה של נאשם 1 - קניית כדורים משלשלים ופיצה והבאתם למשרדו של יריב - מחזקות את עדותו של יריב כי קרא לנאשם 1 כדי לסייע למנוח לפלוט מגופו את שקיות הסמים. גם נוכחותו של נאשם 1 ברחוב בעת הגעת הפרמדיק על מנת לוודא שמגיעים לקחת את המנוח לבית חולים, מצביעה על מעורבותו העמוקה בפרשת הבאת הסמים לארץ על ידי המנוח ומחזקות את עדות יריב. בנוסף, גם הנסיעות שבהן נאשם 1 מתלווה ליריב כדי להיפטר מחפצי המנוח - המזוודה, בגדי המנוח, הטלפון והמסמכים של המנוח - מחזקות את עדותו של יריב. וכן גם הנסיעה החוזרת ב-2.2.16 לחנות שבה נקנו הטלפונים, שאלה יובל נכנס לבדו עם הטלפון של יריב, הפקיד אותו שם לפרק זמן ואחר כך שב ונטל אותו - מחזקות את דברי יריב, ומעלה תמיהות באשר למטרתה.

גם עדותו של נאשם 2 נדחית כבלתי מהימנה. ראשית, שתיקתו בחקירה אינה מתיישבת עם התנהלות של אדם תמים וחף מפשע, שאין לו קשר לפרשה. שנית, הקשרים הטלפוניים התכופים בין שני הנאשמים במועדים הרלוונטיים מחזקים את עדותו של יריב ביחס למעורבותו של נאשם 2 ביבוא הסמים. אינני מקבל את טענתו כאילו השיחות הרבות מתייחסות לעסקי קבלנות בניין. ביקוריו של נאשם 2 במשרדו של יריב יחד עם נאשם 1 מחזקים את עדות יריב. ובעיקר - העובדה שנאשם 2 מקבל לרשותו שני מכשירי טלפון ששימשו לצורך התקשרות בעניין היבוא, אך הוא מסרב להגיד ממי קיבל את הטלפונים, תוך שהוא מאשר שידוע לו שהטלפונים קשורים לפרשה - מהווה חיזוק של ממש לעדותו של יריב. נאשם 2 מאשר שנפגש עם נאשם 1 ויריב בנתב"ג ובבית דגן, שם לקח ממנו לטענתו נאשם 1 כסף, והדבר מהווה חיזוק נוסף לעדות יריב. איכוני הטלפון מאשרים שנאשם 2 נכח בבית דגן מעל 15 דקות, ולא דקה כעדותו בבית משפט - דבר המהווה גם הוא חיזוק לעדות יריב. כשנאשם 1 קונה את הטלפונים ברמת גן, הוא מתקשר לנאשם 2, ועובדה זו מחזקת את עדות יריב בעניין הקשר שלו ושל שני הנאשמים לפרשת יבוא הסמים. נאשם 2 אף מאשר כי הכיר את רפי מאמסטרדם - חיזוק נוסף לעדותו של יריב.

התמיהות שהתעוררו בעניין משקל הסם, זהות הבעלים של הכסף שיריב מסר לנאשם 1 לצורך מימון עסקות הסמים והימצאותם של גורמים נוספים, כמו אלכס, שאינם קשורים ליבוא הסמים אינם מחלישים את משקל עדותו של יריב. לאחר שקבעתי כי גרסת יריב מהימנה לחלוטין, וקיימים לה חיזוקים רבים כפי שפורט, ולאחר שדחיתי את עדויותיהם המתחמקות של הנאשמים כבלתי מהימנות - אני קובע כי ניתן לסמוך על עדותו של יריב ולקבוע ממצאים מהימנים על פיה. מעדות זו ומהראיות עולה כי שני הנאשמים היו קשורים לפרשת יבוא הסמים לאורך, וחלקם גדול מזה של יריב, אף שהוא שותף לעבירה בשל היותו מממן העסקה; ומשכך הם פני הדברים, הרי הנאשמים הם הגורמים בעלי המשקל ביבוא הסמים באמצעות המנוח.

באשר לטענות המשותפות לסנגורים לפי סדרן בסיכומיהם:

(א) יריב מתפתל, מתחמק, שותק ובוכה בימי חקירתו הראשונים במשטרה - תגובה אופיינית לחשודים רבים בראשית חקירתם, שגם הנאשמים אינם חפים ממנה כך או כך. מאחר שמ-13.2.16 הוא דבק בגרסתו (להוציא החקירה ב-15.2), הרי המסקנה של ההגנה שהוא עד מניפולטיבי המשנה גרסאותיו, דהיינו עד שקרן - אין לה על מה לסמוך. בהודעותיו חלקי ראיה מהימנים רבים הנתמכים בראיות חיצוניות, כפי שהוצג לעיל.

(ב) יריב מוסר את האמת שלו ב-13.2 מיוזמתו (**ת/22**, מזכר) לאחר שלדבריו "אני לא יכול לחיות עם זה שהם הרגו אותי" (**ת/4**, 12.2.16) דבריו נתמכים בעדות החוקר קירי בבית משפט ("אמרתי לו שאין הסדר אתו... אחרי זה הוא בכה ... והוא מסר אמת מרצונו החופשי", פרוטוקול, עמ' 127), כשבועיים אחר כך, אף על פי שלא נחתם אתו כל הסכם, הוא מרגיש את ההקלה הנפשית ומציין: "היום אני מבסוט מאוד ששיתפתי אתכם פעולה" (**ת/11**, 24.2.16).

(ג) בעולם העסקים המממן הוא מי שיש כסף בכיסו והוא מוסרו לאחר, על מנת שירכוש בו כל מה שמייצר/מממן כסף. רווחיו של המממן הם מריבית וכיו"ב, והמימון אינו הופך את המממן לבעלים, למנהל, ליזם וכד' של העסק. ברור שבמצב שבו נאשם 1 חייב 100,000 ₪ ליריב (עדותו בבימ"ש, עמ' 225 שו'22) הוא מנוע מלהיות מממן. הבחירה במשרד של יריב כמקום הקלט של הבלדר עמוס הסמים אינה מפתיעה, ואינה מעידה בהכרח על תפקידו של בעליו: המקום גם מופך לבלדר שנהג לשהות שם מרצונו ימים רבים, וגם ניטרלי (מחוץ לבית המשפחה של המעורבים). זה מקום המפגש של השכנים, יריב ויובל, שגם מקסים ביקר בו פעמים אחדות כעדותו בבימ"ש (פרוטוקול, עמ' 234 שו'22), ובו גם הכיר המנוח את יובל.

(ד) יריב לא שיתף פעולה בעדות ראשית בבית משפט מ"חשש לחייו" כדבריו (פרוטוקול, עמ' 18 שו'17-27), אך העיד שאמר אמת בהודעותיו במשטרה. הפריכות והסתירות שעלו בעדותו בחקירתו הנגדית בבית משפט בהשוואה להודעותיו הקוהרנטיות בחקירתו במשטרה עשויות לנבוע מהחשש הנ"ל; אשר על כן חקר האמת נבחן גם ובעיקר בבחינת החיזוקים לדבריו.

(ה) לעניין מחדלי החקירה הנטענים, נקבע בפסיקה, כי הבחינה תיעשה בשני שלבים: האם מדובר במחדל חקירה? ואם כן - האם נפגעה בשל כך יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות אשר עמד נגדו, עד כדי קיפוח הגנתו? בחינה זו נעשית תוך שקלול המחדלים הנטענים אל מול התשתית הראייתית שהונחה בפני בית המשפט (ר' ע"פ 5633/12 ניימן נ' מדינת ישראל [10.7.2013], פס' 48; ע"פ 3947/12 סלאח נ' מדינת ישראל [21.1.2013], פס' 44). אמנם מחד גיסא "במדינת חוק מתוקנת... הציפייה היא... כי לא תונח אבן רלוונטית שאינה הפוכה... ע"י גורמי האכיפה" (ע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל [18.5.2006], פס' ז'), אולם מאידך גיסא הלכה מושרשת היא כי כאשר קיימת תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של נאשם באותן עבירות שבהן הורשע, הרי שאין בקיומם של מחדלי חקירה כשלעצמם כדי להביא לזיכויו (ע"פ 2350/15 איוב שהאב נ' מדינת ישראל [1.12.2016], פס' 22).

באשר לטיעון הספציפי של נאשם 1: תם לו נקלע למערבולת הבקשות, הריצות, ההזזות וההטמנות בערב שובו של המנוח ארצה, היה מנסה להבין את פשר ההתנהגות ופשר הדחיפות. יובל מסביר בעדותו כי חשד ("הבנתי שיש שיבוש...") אך בחר שלא לשאול (פרוטוקול, עמ' 239 שו'27-37). אי-בדיקת המצב לאשורו זו התעלמות מודעת מאפשרות קיום של נסיבה חרף החשד שמא הנסיבה מתקיימת, והיא מקימה למצער את חזקת המודעות אליה מכוון סע'20(ג) לחוק העונשין ("עצימת עיניים") (ר' גם 5938/00 ניסים אזולאי נ' מדינת ישראל [14.5.01]). באותה עדות שלעיל (בעמ' 339). נאשם 1 גם מבהיר את הסיבה לדממה: "הוא טוב לי. הבנתי שאם יעצר הברז ייסגר".

באשר לטיעון הספציפי של נאשם 2: לעניין אכיפה בררנית - בע"פ 8551/11 כהן סלכני נ' מדינת ישראל [12.8.12] נקבעו 3 אדנים לעניין זה: (א) קבוצת השוויון - בענייננו אין מדובר במצבים דומים ובאותן נסיבות: לא הרי הברחה שמומשה באמצעות בלדר שבלע סם נחת בארץ ונפטר מיד, כשבבטנו כמעט חצי קילו קוקאין, כהרי דיבור על אדם שרצה לשלוח בלדר והבלדר התחרט. (ב) למדינה סדר עדיפויות לגיטימי הנובע מחיסכון במשאבים לבחון לעומקן התרחשויות שאכן התרחשו ולא היפותזות, כך שבמקרה שלפנינו מדובר אולי באכיפה חלקית אך לא בררנית. (ג) הנטל הראייתי לבסס טענת אכיפה בררנית מונח על כתפי הנאשם.

סיכומי של דבר: לאחר שקיבלתי את עדותו של יריב כמהימנה, למרות התמיהות והסתירות שהתגלו פה ושם במהלך העדות, ולאחר שדחיתי את עדויותיהם של שני הנאשמים כבלתי מהימנות, לא מצאתי כי בתמיהות שהועלו בסיכומי הסנגורים או במחדלי החקירה הנטענים, יש כדי לקעקע את מהימנות עדותו של יריב. לפיכך אני קובע כי התביעה הוכיחה שהנאשמים קשרו קשר ליבא סמים וניסו ליבא סם, ואני מרשיעם בעבירות שיוחסו להם בפרט האישום הראשון.

כמו כן, הוכח כי הנאשמים ביצעו עבירה של יבוא סמים, כמפורט בפרט האישום השני, ואני מרשיעם בעבירה שיוחסה להם בפרט אישום זה.

עוד הוכח כי הנאשם 1 ביצע את המעשים המפורטים בפרט האישום השלישי, ואני מרשיעו בעבירות שיוחסו לו בפרט אישום זה.

ניתנה היום, י"א סיוון תשע"ז, 05 יוני 2017, במעמד הצדדים